

సనాతన సారథి

డిసెంబరు 2017

“ప్రకృతియంతయు తానెయై పరిధవిల్లు అవ్యయానందసంధాయియైన సాయి”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 60
సంచిక 12

డిసెంబరు 2017

ప్రచురణ తేదీ
నవంబరు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. పరమ ప్రేమకు ప్రతిరూపం జినన్	క్రిస్మన్ దివ్య సందేశం	7
3. భగవాన్ గొనివచ్చే హృదయ పరివర్తన	హెచ్.జె. దొర	12
4. యీసా - సాయి	“సాయిదాసు”	16
5. ముత్యాల సరాలు (16వ భాగం)	ప్రొ కామరాజు అనిల్ కుమార్	20
6. భక్తి విశ్వాసాలు	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	23
7. మాత పితా గురు దైవము (గత సంచిక తరువాయి)	వినయ్ కుమార్ హరిహరన్	26
8. “యదా యదా హి ధర్మస్య...”	ఆర్.కె. కరంజియా	30
9. ఘంటసాల ఆత్మనివేదన	శ్యామలా రామకృష్ణ	35
10. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	38

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు మరియు ఆడియో వీడియో సీడీల కొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbt.org, editor@sssbt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ఫ్రంట్ అండ్ బ్యాకర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

నమస్కరించి, కైకేయిని దూషించిరి;
విధిక్యతమునకు బ్రహ్మను
దూషించిరి; కన్నీరు కార్చిరి;
రామచంద్రుని అనేకవిధముల
కొనియాడి, త్వరలో రామచంద్రుని
వెనుకకు తోడ్కొని రమ్మని స్త్రీ బాల
వృద్ధులు ఏకకంఠముతో భరత
శత్రుఘ్నులను కోరిరి. వారు రామ
వియోగంచేత పడుచున్న బాధలను
గమనించి భరతుడు మాటాడలేక
పోయెను; కంటిధారలు కార్చెను.
“ప్రార్థించుట నావంతు; తదుపరి

రామకృప. నేను దాసుడనేకానీ, రాముని నిర్బంధ
పెట్టుటకు నేనెంతవాడను?! మీరుకూడా మీమీ
హృదయములలో రామచంద్రుడు అయోధ్యకు తిరిగి
చేరవలెనని రామునే ప్రార్థింపుడు. ఈవిధమైన మీ
ప్రార్థనలు నా ప్రార్థనలకు సహాయపడును. మన
అందరి ప్రార్థనలచేత రామహృదయము కరుగక
మానదు. ఇదియే మన కర్తవ్యము. లోకోద్ధారకుడైన
రాముడు లోకుల అభీష్టమును కాదనలేడు కదా!” అని
ఆ వచ్చిన ప్రజలకు తగినరీతుల సమాధానములు
ఇచ్చెను. ఇంతలో చీకటి పడెను. ప్రజలను వారివారి
గృహములకు వెళ్లుటకు నిషేదపతితో తెలిపి, ఆ రాత్రి
నిషేదపతి తెచ్చిన ఫలములను భుజించి రాత్రంతయు
రామ విషయములనే మాటలాడుచు కాలము గడిపిరి.

తెలతెలవారుచుండగనే ప్రజలను మేలుకొలుప
మని మంత్రికి తెలిపి తమ్మునితో, తల్లులతో పవిత్ర
గంగాస్నానము నాచరించి, ముందు కొనసాగించ
వలసిన ప్రయాణమునకు సిద్ధపడిరి. నిషేదపతి
పడవలను తగినన్ని ఏర్పాటు చేసి అయోధ్యా ప్రజలను,
రథములనూ, గుఱ్ఱములనూ అన్నింటినీ దాటించెను.
అటువైపున చేరిన తరువాత అందరూ వచ్చినదీ
లేనిదీ ఒకపరి విచారించి, నిషేదపతి మార్గమును

చూపించుచుండ భరతుడు తన
పరివారముతో అతనిని
అనుసరించెను. బ్రాహ్మణులు,
వసిష్ఠులవారు ఒక గుంపుగా,
ప్రజలందరూ ఒక గుంపుగా
కొంతదూరము నడిచిరి. మూడవ
యామమునకు భరతుడు
పరివారముతో ప్రయాగకు వచ్చి
చేరెను. భరతుడు ఏనాడునూ
ఇంతదూరము పాదచారియై
ప్రయాణము చేయనందున
పాదములు పొక్కులుకట్టి, చితికి

మంటలు పెట్టెను. అయిననూ, వాటిని లెక్కచేయక
తన బాధలనన్నింటినీ, రామబాధగా భావించెను.
ఈవిధమైన బాధలు రాముడెన్నివిధములుగా
అనుభవించెనో అని రామప్రేమను తలచుచు, తన
విషయము మరచెను.

అందరూ పవిత్ర త్రివేణీ స్నానము నాచరించిరి.
ప్రయాగవాసులైన వైఖానసులు, బ్రహ్మచారులు,
గృహస్థులు, ఉదాసీనులు, దిగంబరులు, యోగులు,
ఋషులు మొదలగువారందరూ భరతుని చూసి
ఆనందించిరి. ఇతని వర్చస్సు శ్రీరామచంద్రుని పోలి
యున్నది. నిజముగా ఇతనే శ్రీరామచంద్రుడా అన్నట్లు
వారి కండ్లకు కనిపించెను. చూచిన ప్రతివారూ
రెప్పలార్చక నిలిచి చూచుచుండిరి. రాముని
సోదరులైన భరతశత్రుఘ్నులు చతురంగబల సమేతులై
తల్లులతో, మంత్రులతో ప్రయాగ చేరుకొన్నారన్న వార్త
భరద్వాజ ఆశ్రమవాసులకు తెలిసెను. భరద్వాజ
మహర్షి తమ శిష్యులను పంపి ఆశ్రమమునకు
ఆహ్వానించెను. మహాఋషి ఆజ్ఞానుసారము భరతుడు
తమ్మునితో ఆశ్రమమున ప్రవేశించెను. మునిరాజునకు
ఇరువురూ నమస్కరించిరి. భరద్వాజ మహర్షి వారలను
లేవనెత్తి, ఎంతో వాత్సల్యముతో దగ్గరకు చేర్చుకొని

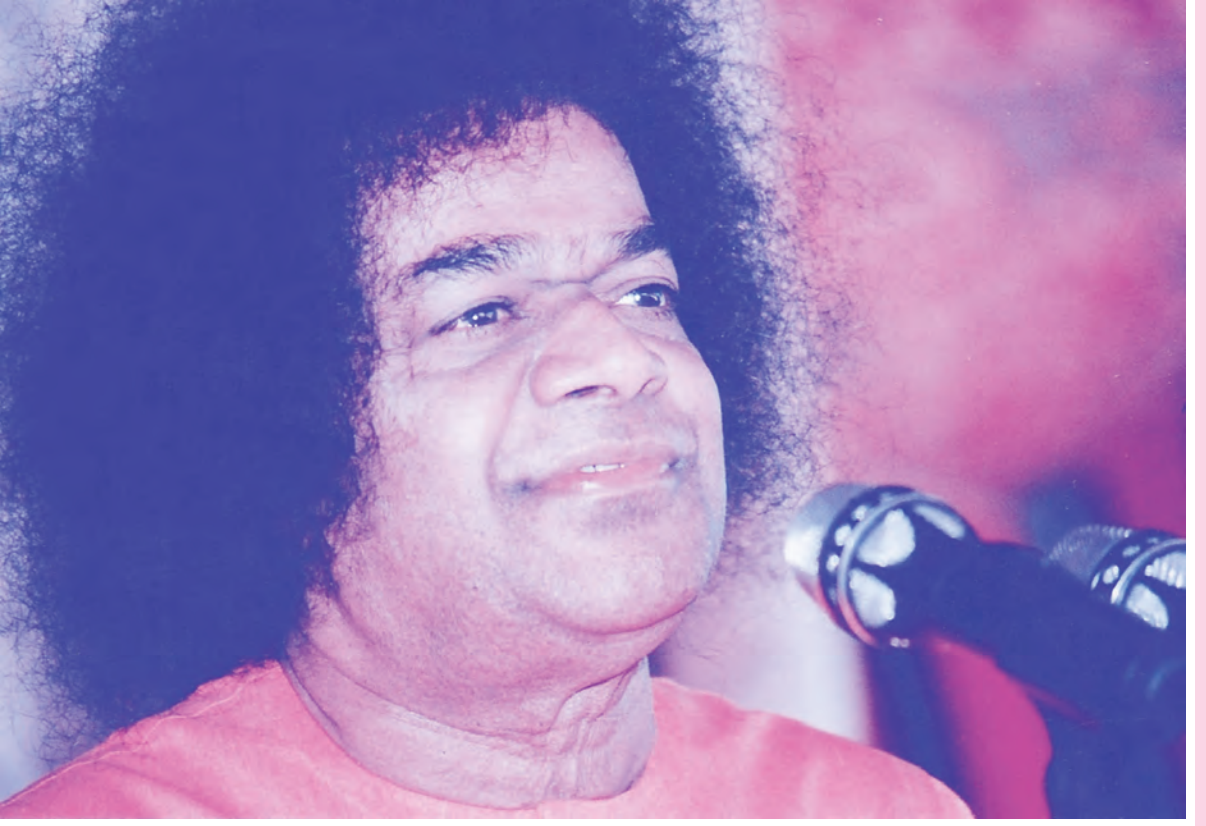
చల్లని పానీయములను తెప్పించి ఇప్పించెను. అయితే మహాబుషి తనను ఏమి ప్రశ్నించునో? ఏమి అడుగునో? అని భరతుడు లోలోన భయపడుతూ, సిగ్గుచే శిరస్సు వంచుకొని, విచారముగా నుండినటుల కనిపించెను. మహర్షి భరతుని స్థితిని గమనించి, “భరతా! భయపడనక్కరలేదు, నాకు సర్వమూ విదితమే. విధికృతములు ఒకరి అధీనములు కావుకదా! నీ తల్లి కోరిన కోర్కెను నీవు తలంచి విచారించ పనిలేదు. ఆమె దోషము ఇందులో ఏమాత్రమూ లేదు. దైవసంకల్పమే ఆమె బుద్ధిని ఆరీతిగా మార్చినది; కైకకు శ్రీరాముడన్న మహాప్రాణము; అట్టి తల్లి ఇంతటి కఠిన చర్యకు పాల్పడెనన్న అది దైవకృతమేకాని మానవమాత్రుల ప్రయత్నములు కావు. లోకవాడుక ప్రకారము కైక దోషి; వేదాచార ప్రకారము సరస్వతి దోషి; వీరిరువురు పరమాత్ముకు సమ్మతమే. ప్రభువు స్వేచ్ఛానుసారము సర్వమూ జరిగెను.

భరతా! నీ నిర్మలకీర్తిని గానము చేయుటవలన లోకములకు, వేదములకూ గొప్పతనము వచ్చును. ఏ కుమారునికి తండ్రి రాజ్యము ఇచ్చిన, వాడే రాజ్యము చేయుటకర్హుడు అని లోకసిద్ధాంతము. అదియే వేదవాక్యము. ఆ సత్యసంధుడు, మహాత్ముడు, దశరథ మహారాజు నిన్ను బిలిచి నీకు రాజ్యమిచ్చి రాజ ధర్మముల ననుసరించి ప్రవర్తింపుమని చెప్పెను. శ్రీరాముని వనగమనము సకల అనర్థములకూ మూలమయ్యెను. అందులకు లోకమంతయూ విచారించెను. ఇప్పుడు నీ తల్లి, పూర్వము తాను చేసిన పనికి విచారించుచున్నది. ఈ విషయములో నీ అపరాధమేమాత్రమూ లేదు; నీవు రాజ్యమును విలిననూ ఫరవాలేదు; నీవు రాజ్యము నేలుచున్నావన్న విషయమును విన్న శ్రీరాముడుకూడా సంతసించును. అంతేకాదు, నీవు ఇప్పుడు పూనుకున్న పని శ్లాఘనీయము. నీ యుద్యమము సర్వోత్కృష్టము.

శ్రీరాముని చరణారవిందములయందు అనురాగము కలిగియుండుటయే సకల సన్మంగళములకు మూలం. భరతా! నీయంతటి గుణశాలి, అదృష్టవంతుడు, వేరొకడు లేడనే చెప్పవచ్చును. రాముని ఫ్రియసోదరుడ వనుటలో సార్థకనామమునందుకొంటివి. శ్రీరాముడు వనమునకు వెళ్లు మార్గమధ్యమున మా ఆశ్రమమును పవిత్రము చేసెను. ఆనాడు అర్ధరాత్రివరకూ రామప్రభువు నీ గుణములనే వర్ణించెను. వారు ప్రయాగకు స్నానము చేయుటకు నాతోనే వచ్చిరి. స్నానమాచరించు సమయమునకూడను నిన్ను తలంచి, “అయోధ్యను విడచునపుడు నా సోదరులైన భరత శత్రుఘ్నులను చూడవైతిన”ని ఎంతో విచారించెను. రామునకు మీపైనున్న ప్రేమ ఇంతయని చెప్పలేను.

అంతేకాదు. అతడు ప్రణతార్తిహారుడు. అతనికి లోకమే కుటుంబము. మూర్తీభవించిన శ్రీరాముని వాత్సల్యమే నీవని నా అభిప్రాయము! ఏ విషయమును నీవు కళంకమని తలంచుచుంటివో ఆ విషయము నా వంటివారికి ఉపదేశమనే నా అభిప్రాయము. భరతా! నీవు చింతించకూడదు. చింతామణిని స్వీకరించి దరిద్రమని తలంచుట మంచిది కాదు. సీతారామ లక్ష్మణులను దర్శించుటయే సకల సాధనలకు ఫలము. ఆ ఫలము నాకు లభించెను. కన్నులార వారిని చూచితిని; సంభాషించితిని; స్పృశించితిని; ఆతిథ్యము నందించితిని. అంతో ఇంతో శేషము కొంత ఉన్నది. నీ దర్శనముతో పూర్తి అయినది. నేను ధన్యుడను. ఇట్టి మునులను పవిత్రమొనర్చుటకే రామచంద్రుడు వనవాసమున కేగెను. ధన్యులము!” అని ఈవిధముగ భరద్వాజ మహాబుషి భరతుని అనేకవిధముల కొనియాడెను. భరద్వాజుని నేత్రములనుండి ఆనందబాష్పములు ఏకధారగా నేల రాలెను.

(సశేషం)

క్రిస్మస్ సందేశం:

పరమ ప్రేమకు ప్రతిరూపం జీసస్

ప్రేమస్వరూపులారా!

ప్రేమ లేకుండా జగమే లేదు. ఉత్తమ ప్రేమ స్వార్థరహితమైనది. ఈ ప్రేమ కలవారు భగవంతుడు ప్రేమస్వరూపుడై, ప్రాణసమానుడై, సర్వులయందు వ్యాపించియున్నాడనే సత్యాన్ని గుర్తిస్తారు. సమస్త పదార్థములందు పరమాత్ముని తేజస్సు ఉంటుందని, ప్రతి ప్రాణియొక్క జీవతత్త్వముకూడా పరమాత్ముని తేజస్వరూపమేనన్న విశ్వాసముచేత వారు జగత్తులో సర్వమును ప్రేమిస్తుంటారు. “సమస్త లోకాస్సుఖినో భవంతు” అనే లక్ష్యమే వారి దీక్షగా ఉంటుంది.

నిజముగా యోచిస్తే మానవునియొక్క ప్రాణము ప్రేమస్వరూపమైనది. అగ్నికి దహనశక్తి ఎట్టిదో, జలమునకు చల్లదనమెట్టిదో, ప్రాణమునకు ప్రేమ అట్టిది. ప్రేమే లేకపోతే ప్రాణమే లేదు. ఒక చెట్టును మనము ఎంత ప్రీతితో పెంచిననూ ఆకులు రాలి, చెట్టు ఎండిపోయినప్పుడు, దానిని నిర్దాక్షిణ్యముగా పెరికి వేస్తున్నాము. కారణమేమి? దానిలో ప్రాణం లేకపోవుట చేతనే దానిపై మన ప్రేమకూడా పోయింది. మన ప్రేమ ప్రాణముతో కట్టబడి ఉంటుంది. ప్రేమ వేరు, ప్రాణము వేరు కాదు; ప్రేమే ప్రాణము, ప్రాణమే ప్రేమ.

ప్రేమమయుండు శ్రీధరుడు
 ప్రేమయే ఆతని దివ్యరూపము
 ప్రేమయే సర్వరూపముల ప్రీతికి
 తారకమంత్రము, స
 త్రేమ రవంతయైన వివరింపగలేక
 జగంబునందు త
 త్యామిత సత్పదార్థము ఎటుకాంచగ
 నేర్తురటయ్య మానవా!

ఇట్టి ప్రేమ ప్రతిజీవియందు ఒక ఫలస్వరూపంగా ఉంటుంది. పైచర్మమును తీసివేసినప్పుడే ఫలమును అనుభవించడానికి వీలవుతుంది. ప్రేమ అనే ఫలమునకు అహంకారమనే చర్మము కప్పబడి యున్నది. దానిని తీసివేసి తదుపరి స్వార్థము అనే విత్తనమునుకూడా పారవేసినప్పుడు ప్రేమ రస స్వరూపంగా మనలో లీనమైపోతుంది. “ఆపో జ్యోతి రసోమృతం బ్రహ్మ...” అని ఉపనిషత్తులయందున్నది. రసమే అమృతము, రసమే బ్రహ్మ, రసమే జీవన జ్యోతి. ఈ రసమును అనుభవించుటకు మానవులందరికీ అధికారమున్నది. అహంకారమును, స్వార్థమును నిర్మూలించుకొని భగవంతునకు సంపూర్ణంగా శరణాగతులమైనపుడే ఈ రసము మనకు చిక్కుతుంది.

ప్రేమ ధనమును భగవంతుని దగ్గర భద్రం చేసుకో!

ప్రేమతత్వాన్ని చక్కగా అర్థము చేసుకొన్నప్పుడు జీవితంలో భయం మనకు దూరమవుతుంది. నీవు కొంత ధనమును చేతబట్టుకొని, కొంతకాలము నీ మిత్రుని దగ్గర ఉండి ఆ చుట్టుప్రక్కల యాత్రాస్థలాలను చూడాలని వెళ్లుతున్నావనుకో. ఆ ధనమును నీ దగ్గర ఉంచుకొంటే, యాత్రాసమయమును శాంతిభద్రతలతో గడపలేవు. మరి ఏమి చేయాలి? నీ మనీపర్సను నీ ఫ్రెండు చేతికిచ్చి, దానిని భద్రంగా ఉంచమంటావు. తరువాత నీవు చూడవలసిన చిత్రవిచిత్రాలన్నీ చూచుకొని వస్తావు. మనీపర్స నీ దగ్గర ఉండినంత

వరకు నీవు భయంతోకూడి స్వేచ్ఛ లేకుండా ఉంటావు. నీ పర్సను ఎప్పుడైతే నీ మిత్రుని చేతికిస్తే, అప్పుడు నీకింక భయంలేదు. ఎక్కడికైనా స్వేచ్ఛగా వెళ్ళ వచ్చును. అదేవిధముగనే, నీవు జగత్తు అనే ధర్మక్షేత్రమునకు యాత్రికునిగా వచ్చావు. నీతో ప్రేమధనమును పట్టుకొని వచ్చావు. ఈ ధనమును నీ స్నేహితుడైన భగవంతునికర్పించి ఆయనదగ్గరే డిపోజిట్ చేసుకోవాలి. అప్పుడు నీ ప్రేమ పెడదారులు పట్టకుండా, పరులసొత్తు కాకుండా ఉంటుంది; నీవు భయభ్రాంతులకు గురికాకుండా జగత్తులో స్వేచ్ఛగా సంచరించవచ్చు.

ఐతే, ఇది మనకంత సులభంగా సాధ్యమయ్యేది కాదు. కనుక, మొదట చిన్నగా భక్తి, సాధన, ధ్యానం ఇట్లాంటివి పాటిస్తూ, భగవంతునిపై ప్రేమను పెంచుకోవాలి. ఈ ప్రేమను పెంచుకొంటూ క్రమేణ ప్రేమలో లీనం కావాలి. ఇది ఎట్లనగా, ధ్రువుడు మొట్టమొదట తాను తండ్రి తొడపై కూర్చోవాలనే కోరికతో తపస్సు చేశాడు. కానీ, అతని తపస్సుకు మెచ్చి విష్ణువు ప్రత్యక్షమైనప్పుడు, “స్వామీ! నాకు నీవే కావాలి, ఇంకేమీ వద్దు” అన్నాడు. అదేవిధముగనే, మనము మొదట లోకవాంఛలతో లోకానందము కావాలని కోరుతూ పోయి, చివరకు, “భగవంతుడా! నాకివేమీ వద్దు, నీవే కావాలి” అని ఆశించడము ఒక సరియైన మార్గము.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈ లోకములో అందరికంటే సన్నిహితుడు ఒక్క భగవంతుడే! తల్లిదండ్రులైనా నీకు కొంత దూరంగా ఉండవచ్చునుగాని, భగవంతుడు నీకు అందరికంటే అతిదగ్గరగా ఉంటున్నాడు. అయితే, భగవంతుడు నీకు అందరికంటే అతీదూరంలోకూడా ఉండవచ్చు. ఏవిధంగా? నీలో ప్రేమ ఉన్నప్పుడు తల్లిదండ్రులకంటే నీకు సన్నిహితుడు; నీలో ప్రేమ లేనప్పుడు మాత్రం ఆయన దూరంగా ఉంటాడు.

వేదాంతములో “అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్” అని ఉంది. నీవు ప్రేమించనప్పుడు అణుస్వరూపుడై నీలో అగోచరంగా ఉంటాడు. నీవు ప్రేమించినప్పుడు ఘనస్వరూపుడై అంతటా గోచరిస్తాడు.

పండ్లున్న చెట్టుకే రాళ్ళ దెబ్బలు!

పరమప్రేమకు ప్రతిరూపమే జీసస్. ఇతడు తన కరుణను ప్రసరించి, జనుల బాధలను, దుఃఖమును నివారణ గావిస్తువచ్చాడు. జెరూసలేమ్లోని దేవాలయంలో పక్షులను, జంతువులను హింసించుట చూచి, వాటిని విడిపించుటకు ప్రయత్నం చేసి, తద్వారా ఆ దేవాలయ అధికారుల ద్వేషానికి గురి అయ్యాడు. మంచికి అనేకవిధములైన అవరోధములు ఎదురవుతుంటాయి. కానీ దానికి మనము వెటువ కూడదు. కష్టమే లేకపోతే సుఖము లభించదు. జీసస్ అనేక కష్టములను తట్టుకొని నెట్టుకొని ముందుకు సాగడంచేతనే నేడు అతని కీర్తి, అతని పవిత్ర నామము జగద్వ్యాప్తిగా దేదీప్యమానంగా వెలుగుచున్నది. అతను మాత్రమే కాదు, ప్రపంచంలో అనేకమంది మత ప్రబోధకులు, ప్రచారకులు, సద్బోధకులు ఈవిధమైన కష్ట నష్టములకు, నిందానిష్ఠారములకు గురికావడము చేతనే వారు శాశ్వతమైన కీర్తిని అందుకోగలిగారు. జాతివజ్రముకూడా కోతలకు గురి అయినప్పుడే విలువ నందుకొంటుంది.

పెద్ద వజ్రమొక్కటి పెరటిలో ఉంచిన
విలువ మారదు, దాని వెలుగు పోదు.
మంచి గుమ్మడిపండు కంచెలో దాచిన
రుచియు మారదు, దాని చవియు పోదు,
మంచి నెమలి గుడ్డు కోడి తా పొదిగిన
వన్నె మారదు, దాని చిన్నె పోదు

అదేవిధముగనే, దైవత్వమనేదానికి ఎలాంటి పరిస్థితులయందైనా దాని వన్నె ఏమాత్రమూ మారదు.

అసూయాపరులు జీసస్ను అనేకవిధములైన బాధలకు గురిచేశారు. అతనికే కాదు, మంచివారికందరికీ ఇటువంటి బాధలు కలుగుతుంటాయి. అతని విరోధులే కాదు; అతని శిష్యులుకూడా కొందరు అట్లు చేస్తూవచ్చారు. స్వార్థపరులు, అసూయాపరులు మహనీయులను ఇలాంటి ఆపదలకు గురిచేస్తుంటారు. కానీ మనము దేనికి వెటువకూడదు. ప్రేమ అనేది స్వార్థరహితంగా ఉండడముచేత, దానికి ఏనాడూ భయముండదు. ప్రేమ ఎల్లప్పుడు హృదయాన్ని ఆధారం చేసికొని ధైర్యసాహసాలలో కూడివుంటుంది. దీనినే నేను అప్పుడప్పుడు చెబుతుంటాను - “ఫాలో ది మాస్టర్ - ఫేస్ ది డెవిల్ - ఫైట్ టు ది ఎస్ట్ - ఫినిష్ ది గేమ్” ఈవిధముగా మన జీవితమును భగవంతునికి అర్పితం చేసినప్పుడే ప్రేమతత్వాన్ని చక్కగా అనుభవించినవారమవుతాము. ప్రేమ కేవలం ఇచ్చుకొనేదేగానీ, పుచ్చుకొనేది కాదు. ప్రేమను అభివృద్ధిపరచుకొని సేవచేయాలి. అదే జీసస్ చేసిన పని. ఈనాడు జీసస్ను పూజిస్తున్నారుకానీ అతని ఆశయములను ఆచరించడంలేదు. సాయిని పూజిస్తున్నారుకానీ సాయియొక్క ఆశయములను ఆచరించడంలేదు. అట్లుగాక, మీరు ఏ ఒకటి రెండైనా ఆచరణలో ఉంచి, మీ జన్మను సార్థకం చేసుకొని, మీరు ఆనందమును అనుభవించి, ఇతరులకుకూడా ఆనందం కలిగిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

సాధనలో మూడు స్థాయిలు

మొట్టమొదట జీసస్ “నేను దేవదూతను” అన్నాడు. అనగా దేహాన్ని కేవలం ఒక పనిముట్టుగా తీసుకొని దేహానికి సంబంధించిన కార్యకలాపములలో పాల్గొన్నాడు. దీనులకు, దుఃఖితులకు తన దేహాన్ని అర్పించి, సేవలద్వారా వారి బాధలను తొలగిస్తూ, “దైవము పంపిన సేవకుడను నేను” అని భావించాడు. సత్కర్మలద్వారా ప్రజలకు దివ్యసందేశాన్నందిస్తూ

క్రమేణ దేహమునుండి మనస్సులోకి ప్రవేశించాడు. ఈ మనస్తత్వాన్ని విచారించి “దేవ కుమారుడను” అనే భావముతో నిత్యానిత్య విషయ పరిశీలన గావించాడు. ఈ మనస్తత్వాన్ని పూర్తిగా విచారణ చేసి బుద్ధివరకు చేరిపోయాడు. అప్పుడు “నేను, నా తండ్రి ఒకటే” అన్నాడు. ఇది తండ్రి కొడుకులకు మధ్యనున్న సన్నిహిత సంబంధము. ఇది ప్రతి సాధకుడు చక్కగా గుర్తించాలి. ప్రతి ఒక్కరూ భగవంతుని బిడ్డలే. తండ్రి గుణములు కుమారునకు వస్తుంటాయి. పులి గర్భంలో మేక పుట్టదు, మేక గర్భంలో పులి పుట్టదు. అదేరీతిగా, తండ్రియైన దైవత్వమునుండి తండ్రియొక్క గుణములు కలిగిన కుమారుడే పుట్టాలి. “నాకు, నా తండ్రికి ఎట్టి భేదమూ లేద”న్న సత్యాన్ని గుర్తించినవాడే ‘పవిత్రాత్మ’ అన్నాడు. అదేవిధంగా మనముకూడా దేహరీతిగా కర్మకలాపములను ఆచరిస్తూ, మానసికంగా నిత్యానిత్య పరిశీలన చెయ్యాలి. విచారణాశక్తితో భగవంతునితో సాన్నిహిత్యం పెంచుకోవాలి. తదుపరి “బ్రహ్మవిద్ బ్రహ్మైవ భవతి” అన్నట్లు రెండింటి ఏకత్వాన్ని అనుభవించడానికి శక్తి కలుగుతుంది.

ఆరాధనకు ఆచరణ తోడుకావాలి

ఈనాడు భారతీయులుగానీ, విదేశీయులుగాని పర్యవసరములను కేవలం బాహ్యదృష్టితో ఆచరిస్తున్నారు. చర్చికి పోవడం, అక్కడ ప్రార్థనలు ముగించుకొని ఇంటికి రావడం, చక్కగా తినడం, త్రాగడం - ఇదికాదు క్రిస్మస్ అంతర్ధాము. హృదయములో చేరిన మాలిన్యాన్ని పరిశుద్ధం చేసుకొని ఆ మహనీయుని ఏ ఒక్క ఉపదేశానైనా ఆచరణలో పెట్టాలి. అదే క్రిస్మస్ పర్యవసరముయొక్క పవిత్ర అర్థము. ఈనాడు ప్రతి వ్యక్తి ఆశల నిమిత్తమై జీవిస్తున్నాడుగాని, ఆశయాలకోసం జీవించడంలేదు. దీర్ఘజీవితమును ఆశిస్తున్నాడుగాని దివ్యజీవితమును ఆశించడంలేదు. పరిచారకునివలె బయటి

ప్రపంచములోని రూపనామములపైనే మన దృష్టిని ప్రసరిస్తున్నామా లేక యజమానివలె మనలోపల ఉన్న సద్గుణ సదాచార సత్రువర్తనలనే రత్నాలపై దృష్టి పెట్టి వాటిని భద్రపరచుకొంటున్నామా అనేది ఎవరికి వారు ఆలోచించుకోవాలి.

జీసస్ తన దివ్యభావమును యావత్ లోకమునకు పంచే నిమిత్తమై తన దేహమును సహితం త్యాగము చేయడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఏ కాలమందైనా మంచిని చెడు వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. కట్టకడపటికి తనను అనుసరిస్తూ ఆరాధిస్తూ వచ్చిన శిష్యుడే తనకు అపకారం చేశాడు. “అపకారికి ఉపకారము నెపమెన్నక చేయువాడు నేర్పరి” - తనకు అపకారం చేసిన వ్యక్తులకు సహితం ఉపకారం చేయాలని ఆశించినవాడు జీసస్. ఈ పవిత్రమైన గుణమే ఈనాడు జగత్తుకు ఒక గొప్ప జ్యోతిగా వెలుగుతున్నది. అట్టి పవిత్రమూర్తి జీవితాన్ని అర్థము చేసుకొనక ఏవో కొన్ని గౌరవ మర్యాదలను మాత్రమే పాటిస్తున్నాము. పెద్దలను గౌరవించడంతోపాటు ప్రేమించడం గొప్ప. ప్రేమయే హృదయాలను అతికిస్తుంది. దయగల హృదయమే దైవమందిరం. కరుణ లేని హృదయం కఠినమైన రాయితో సమానం. మానవుని ప్రధాన లక్షణం కృతజ్ఞత అని జీసస్ బోధించాడు. ఆయన ఆదేశములలో కొన్నింటినైనా ఆచరించాలి. అదే నిజమైన క్రిస్మస్ భావం.

మొట్టమొదట “నేను వెలుగులో ఉన్నాను” అని భావించాలి. ఆ తర్వాత “నాలో వెలుగుంది” అని గుర్తించాలి. చివరకు “నేనే వెలుగును” అని గుర్తించే స్థాయికి చేరుకున్నప్పుడు ఆ హృదయం ఈ హృదయంతో కలిసిపోతుంది. అంతేగాని, కేవలం “స్వామీ, స్వామీ” అనుకుంటే లాభంలేదు. స్వామి నీలో చేరిపోవాలి. చక్కెరలో నీరు కలిపినా, నీటిలో చక్కెర కలిపినా ఏదైనా ఒక్కటే. నీవు దైవములో

చేరిపోవడానికైనా ప్రయత్నించు. లేక దైవమును నీలో చేర్చుకోవడానికైనా ప్రయత్నించు. ఈ రెండు మార్గములూ అనాదినుండి వస్తున్నాయి. నీవు దైవములో చేరిపోవడం భక్తి. దైవమును నీలో చేర్చుకోవడం జ్ఞానము. ఈ రెండింటినీ ఏకము గావించి దివ్యత్వమును ప్రకాశింపజేయడానికి జీసస్ దూతగా వచ్చాడు. కేవలం జీసస్ ఒక్కడే కాదు,

మీరందరూ దైవదూతలే. జీసస్ ఒక్కడే కాదు, మీరందరూ దేవుని బిడ్డలే. జీసస్, తండ్రి ఇరువురూ ఒక్కరైనట్లుగా, మీరూ దైవమూకూడా ఒక్కటైపోతారు. ఇట్టి పవిత్ర భావమును అభివృద్ధిపరచుకోండి. కేవలం లౌకికానందముతో పర్వదినములను అనుభవించితే చాలదు.

(క్రిస్మస్ దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

దృష్టిని అంతర్ముఖం గావించుకోవడమే సరియైన సాధన

జీవునకు, పరమాత్మకు మధ్య మాయ అడ్డుతెరగా ఉన్నది. అగోచరమైన ఈ మాయాతత్వమును వేరుచేసినప్పుడు జీవుడు దేవునితో చేరిపోతాడు. ఇదే పరమ పదము. ఇదే గమ్యము. ఇదే మూలస్థానము. ఇట్టి పరతత్వమును మనము పొందవలెనన్న దీనికి పెద్ద విశాలమైన మార్గమేదీ లేదు. పరతత్వ విచారణ అగ్నితో చెలగాటం వంటిది, కత్తులపైన సామువంటిది. సాధనలో ఏ కించిత్ ఏమరుపాటు కలిగినప్పటికీ పొదలో పొంచి ఉన్న పులివలె కాచుకొని ఉంటుంది సంసారం. ఈ సంసార సాగరములో ప్రవేశించకుండా దివ్యమైన ఆత్మతత్వమును అనుభవించాలంటే అందరూ ఒక ప్రత్యేక సాధన సలుపవలసి ఉంటుంది. మన కన్నులు, చెవులు, ముక్కు, నోరు - ఈ ఇంద్రియముల ద్వారములు బయటకు తెరచి ఉన్నవి.

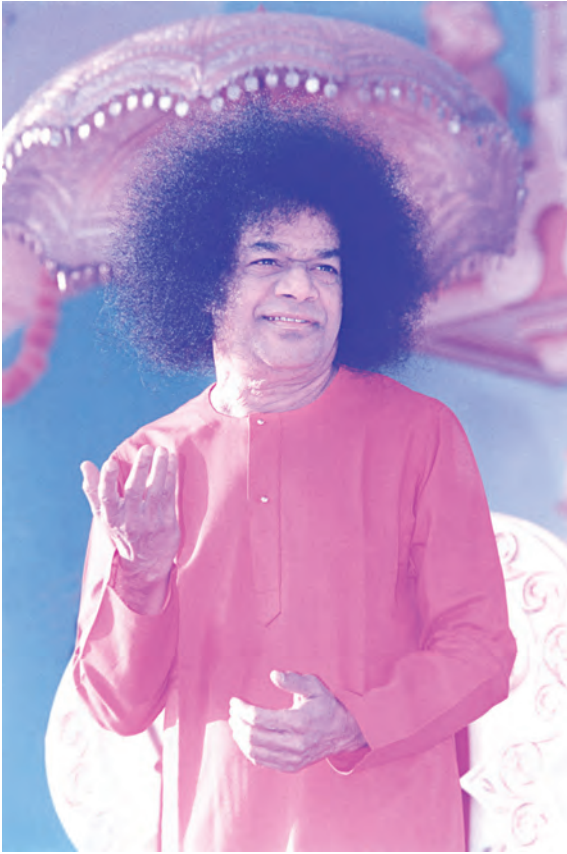
అందువలన అవి బహిర్ముఖిచేత ఆకర్షింపబడి అతిచురుకుగా పనిచేస్తున్నవి. ఉన్న దృష్టిని ఉన్నట్లుగా అనుభవించడం సాధన కాదు. ఉన్న దృష్టిని అంతర్ముఖం గావించుకొనడమే సరియైన సాధన. హిమాలయంలో వుట్టిన గంగానదిలో ఒక కర్రముక్కను వేస్తే, అది సులభంగా ప్రయాణమైపోతుంది. కానీ, ఎటువైపు? సముద్రమువైపు! ప్రవహించే నదిలో ఎదురీదినప్పుడే మనం మూలస్థానాన్ని సమీపిస్తాము. కానీ ఎదురీత చాలా శ్రమతో కూడినది. అదేవిధముగా, ఇంద్రియములను బహిర్ముఖంగా అనుభవించడం అడుగుభాగమునకు ప్రయాణం సలుపడమే! ఇంద్రియములను అంతర్ముఖం గావించుకొనడమువలన జీవిత గమ్యాన్ని సమీపిస్తాము. ఈ విధానము తెలియకపోవడంవలన సాధకులు, సామాన్య మానవులు అశాంతికి గురి అవుతున్నారు.

- బాబా

భగవాన్ గొనివచ్చే హృదయ పరివర్తన

హెచ్.జె. దొర, ఐ.పి.ఎస్. (రి)

నేను ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ఇంటెలిజెన్స్ విభాగమునకు అధిపతిగా ఉంటూ క్షణం తీరికలేకుండా ఉన్నప్పటికీ వీలుచిక్కినప్పుడల్లా పుట్టపర్తి వెళ్ళి భగవాన్ బాబావారి దర్శనం చేసుకుంటూ వచ్చాను. ఆ సమయంలో (1984) వచ్చిన లోక్ సభ ఎన్నికల సందర్భంగా రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎన్.టి. రామారావు వివిధ జిల్లాల్లో పర్యటిస్తున్నప్పుడు నేను ఆయన వెంట ఉండవలసివచ్చింది. అనంతపురం జిల్లాలో పర్యటిస్తున్నప్పుడు ఏదో సమయం చూసుకొని పుట్టపర్తి వెళ్ళడానికి నేను విశ్వప్రయత్నం చేశాను. కానీ,

అది సాధ్యపడలేదు. ఆ మొత్తం ప్రయాణమంతా నేను స్వామిని మనసులో తలుచుకుంటూనే ఉన్నాను. స్వామి దర్శనం చేసుకోలేకపోయినందుకు నన్ను నేను తిట్టుకుంటూనే ఉన్నాను. ఎలాగైతేనేం, కొన్ని వారాల తరువాత నేను స్వామి దర్శనం చేసుకోగలిగాను. అప్పుడు స్వామి నాతో, “నువ్వు నాకు అతి సమీపంగా వెళుతున్నప్పటికీ నా దర్శనం చేసుకోలేకపోయావు కదూ” అంటూ “నీ ద్యూటీ నీవు మనస్ఫూర్తిగా చేస్తున్నావు. చాలా కష్టపడి పని చేస్తున్నావు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇటువంటి సంఘటనలు జరుగుతుంటాయి. దీనికి బాధపడకూడదు” అంటూ ఓదార్చారు.

స్వామి ఎప్పుడూ కష్టపడి పనిచేసి మంచి పేరు తెచ్చుకుంటున్నవాళ్ళంటే చాలా ఇష్టపడతారు. అంతేకాదు, “కర్తవ్య నిర్వహణే ఆరాధన. అది భగవంతుడు మానవునికి ఇచ్చిన వరం” అనికూడా చెబుతారు. స్వామి అనుగ్రహం వల్ల నా కర్తవ్య నిర్వహణలో ఎల్లప్పుడూ నా అర్హతకు మించిన ప్రతిఫలమే లభిస్తున్నది. అందువలన స్వామియందు పరిపూర్ణ విశ్వాసముతో ఎల్లప్పుడు మన కర్తవ్యమును మనం నిర్వర్తించాలని నేను భావిస్తాను. భగవంతునియందు విశ్వాసమును పెంచుకుంటే అదే మన ఒత్తిడిని తగ్గిస్తుంది. ఆయనే అన్ని విషయాలూ చూసుకుంటారు. నా ఉద్యోగ జీవితంలో నేను ఎన్నోసార్లు తీవ్రమైన మానసిక ఒత్తిడికి లోనయినప్పటికీ నా కర్తవ్యమును నేను నెరవేర్చడంలో సఫలీకృతుడనయ్యాను. స్వామి అనుగ్రహంవల్ల నేను ఎప్పుడూ ఉత్సాహంగా, చిరునవ్వుతో ఉంటాను. అత్యంత క్లిష్ట పరిస్థితులలోకూడా ప్రశాంతంగా ఎలా ఉండగలుగుతున్నారని నా తోటి ఉద్యోగిస్తులు, స్నేహితులు చాలాసార్లు నన్ను ప్రశ్నించారు. దానికి నా సమాధానం, “నాకు స్వామియందు అచంచల

విశ్వాసమున్నది. వారే అన్ని విషయాలూ చూసుకుంటారు” అని. నేను ఏ పని చేస్తున్నప్పటికీ కర్తృత్వ భావన పెట్టుకోను. అందువలన నేనెప్పుడూ మానసిక ఒత్తిడివల్ల క్రుంగిపోవడం జరగలేదు. నా ఉద్యోగ జీవితంలో నాకు ఫలానా పదవి కావాలని నేనెప్పుడూ కోరుకోలేదు. అందుకు ప్రయత్నం చేయలేదు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసములు ఎన్నో ఆలకించిన తరువాత నాకు ఈ విషయం బోధపడింది. మనం ఎవరి దగ్గరైనా ఏదైనా ఆశిస్తే, దాని అర్థం మనకి భగవంతునిపై విశ్వాసం లేదన్నమాట. స్వామి ఒకప్పుడు నాతో, “**నువ్వు ఎప్పుడూ ఏ పదవినీ ఆశించకు. నీకు ఏ బాధ్యతలను అప్పజెప్పినా సంతోషంగా స్వీకరించి, నీ శక్తిమేరకు వాటిని అత్యంత నైపుణ్యంతో నెరవేర్చు**” అని చెప్పారు. స్వామివారి దివ్యానుగ్రహంవల్ల నా జీవితంలో ఒక పోలీస్‌ాఫీసరు కోరుకునే పదవులన్నీ వాటంతటవే నన్ను వరించాయి, వాటన్నిటినీ నేను సమర్థవంతంగా నెరవేర్చగలిగాను.

నిజానికి పోలీసు శాఖలో ఇంటెలిజెన్సు విభాగమునకు అధిపతి అంటే అది చాలా సున్నితమైన, కష్టతరమైన బాధ్యతలతోకూడిన పదవి. ప్రభుత్వమునకు కళ్ళు, చెవులవంటిది. ఎల్లప్పుడు ప్రజాహితమును దృష్టిలో ఉంచుకుంటూ, ముఖ్యమంత్రికి సలహాలు, సూచనలు అందించవలసిన బాధ్యత ఈ పదవికి ఉంటుంది. సాధారణంగా కేంద్రంలో, రాష్ట్రంలో వేర్వేరు పార్టీలు అధికారములో ఉన్నప్పుడు వాటిమధ్య అంత సామరస్య పూర్వకమైన వాతావరణము మరియు సయోధ్య ఉండవు. నేను ఈ విభాగమునకు అధిపతిగా బాధ్యతలు చేపట్టినప్పుడు ఎన్నో క్లిష్టపరిస్థితులు ఎదురైనాయి. కానీ, స్వామి అనుగ్రహంవల్ల అన్నీ సవ్యంగా జరిగిపోయాయి. స్వామివద్ద నేను నేర్చుకున్న పాఠాలు ఆ సమయంలో అక్కరకు వచ్చి క్లిష్టపరిస్థితులను అధిగమించడంలోనూ, వ్యక్తులతో సత్సంబంధాలు నెలకొనేటట్లు చేసుకోవడంలోనూ నేను కృతకృత్యుడను కాగలిగాను. స్వామికి అత్యంత సమీపంగా ఉండి, వివిధ సందర్భాలలో స్వామి ఏవిధంగా స్పందిస్తారో నిశితంగా గమనించడం

ద్వారా మనము ఈ పాఠాలు నేర్చుకోవచ్చు. రకరకాల వ్యక్తులతో స్వామి ప్రేమతోనూ, అవసరమైనప్పుడు కఠినంగానూ వ్యవహరించడం చూసి మనం ఎన్నో విషయాలు గ్రహించవచ్చు. అంతేకాకుండా, మనలోని అహంకారమును దూరం చేసుకొని, ఇతరుల అభిప్రాయములను గౌరవించడం, వీలైనంతవరకు ఇతరులకు సహాయం చేయడం మనము నేర్చుకోగలము. మనం సంపూర్ణంగా స్వామిపై ఆధారపడి ఉంటాము కాబట్టి మనకంటూ వ్యక్తిగతంగా ఎటువంటి కోరికలూ ఉండవు. మన క్రింద పనిచేసే అధికారులు చేసిన మంచి పనులను మెచ్చుకుని వాటిని ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకొని వెళ్ళే విశాల భావము మనకు అలవడుతుంది. దీనివలన ఆయా అధికారులలో ఉత్సాహంతో కష్టపడి పని చేయాలనే ఉత్సుకత పెరిగి, అందరూ కలసి చక్కని నిజాయితీతో పనిచేసే బృందంగా పేరు తెచ్చుకోవడానికి వీలు పడుతుంది. ఈనాటి బిజినెస్ స్కూళ్ళలో సుదీర్ఘంగా చర్చించబడే అంశాలు ఇవే! అయితే, స్వామి దివ్య సన్నిధిలో ఇవన్నీ మనకి తెలియకుండానే మనం నేర్చుకుంటాము.

భగవాన్ బాబావారి దివ్యచరణారవిందములవద్ద నేను నేర్చుకున్న విషయాలన్నీ నా ఉద్యోగంలోనూ, వ్యక్తిగత జీవితంలోనూ నాకు చాలా సహాయపడ్డాయి. **ఆధ్యాత్మికత అనేది మన నిత్యజీవితానికి సంబంధించినదేనని, అది ఎప్పుడో మన జీవిత చరమదశలో నేర్చుకుని ఆచరింప వలసిన ఒక నైతిక సూత్రమని భావించడం సరికాదని స్వామివారు ఎన్నోసార్లు నొక్కిచెప్పారు. ఆధ్యాత్మిక విలువలు మన నిత్యజీవితంలో మానవతావిలువలుగా ప్రకాశించాలని అన్నారు. ఆధ్యాత్మికత అనేది ఏదో ఒక అనిర్వచనీయమైన తత్త్వవిచారణ కాదని, మానవుని దైనందిన జీవితంలో దానిని అంతర్భాగం గావించుకో వలసిన ఆవశ్యకత ఎంతో ఉన్నదని స్వామి ఉద్ఘాటించారు. “మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూతస్సనాతనః” అని గీతాచార్యుడు సెలవిచ్చినట్లుగా మానవులందరూ ఒకే ఆత్మతత్త్వముయొక్క అంశములని మనం గ్రహించగలిగితే, మన ఆశలు, అనుభూతుల వంటివే ఎదుటివారి ఆశలు,**

అనుభూతులుకూడా అని మనము గ్రహించగలుగుతాము. అటువంటి ఏకత్వ భావన పెంచుకోగలిగితే జీవిత సమరంలో చాలావరకు మనం విజయం సాధించినట్లే! మన సమస్యలు చాలావరకు తీరినట్లే! అటువంటి పరిస్థితులలో వ్యక్తులమధ్య భేదభావము సమసిపోయి సంఘీభావము నెలకొంటుంది. ఇక మనలో అహంకారమునకు తావే ఉండదు. మన చుట్టూ ఉన్నవారు మనల్ని బాగా అర్థం చేసుకోగలుగుతారు. మనల్ని గౌరవిస్తారు. ఇచ్చిపుచ్చుకునే ధోరణి అలవడుతుంది. ఇది అందరికీ లాభదాయకంగానే ఉంటుంది. జీవితమంటే కేవలం 'నేను, నాది' అనే స్వార్థముతోకూడిన 'వన్-వే-ట్రాఫిక్' కాదు.

ప్రభుత్వంలో అత్యున్నత పదవులలో ఉండే అధికారులు, వివిధ శాఖలలో పనిచేసే లక్షలాది ఉద్యోగులు మరియు రాజకీయ నాయకులలో ఈవిధమైన ఆలోచనావిధానము పెంపొందితే నిజంగా భారతదేశమే మారిపోతుంది. సుప్రసిద్ధ గ్రీకు తత్వవేత్త ప్లేటో ప్రాచీన కాలములో 'తాత్త్వికచింతనాపరుడైన' రాజునుగురించి ప్రస్తావించినప్పుడు తత్వవేత్తలే రాజులు కావాలన్నది ఆయన ఉద్దేశ్యం కాదు. రాజ్యాన్ని పాలించే రాజులకు తత్వచింతన అవసరమని ఆయన భావన. ఈనాడు మానవులు అశాశ్వతమైన భౌతిక ప్రపంచంలో నివసిస్తూ, అశాశ్వతమైన వస్తువులనే కాంక్షిస్తున్నారని స్వామి హెచ్చరించడం మనకు తెలుసు. దీనికి కారణం, మానవులు నిత్యానిత్య వివేచన కోల్పోయి మాయచేత ఆవరింపబడియుండడమే! శాశ్వత ముక్తియే మానవుల లక్ష్యం కావాలి. విశ్వమంతటా అణువణువునా వ్యాపించి యున్న ఆత్మతత్వమునందు దృఢమైన విశ్వాసము కలిగి మనయందలి దివ్యప్రేమను అంతటా ప్రసరింపజేయడమే ముక్తిసాధనకు రాజమార్గము.

‘విశాలత్వమే జీవితము, సంకుచితత్వమే మరణము’

అని స్వామి పలుమార్లు మనలను హెచ్చరించారు. విశాల హృదయమును సాధించాలంటే సరియైన మానసిక దృక్పథంతో పరులను సేవించడ మొక్కటే తగిన మార్గము. అందువలననే స్వామివారు నిస్వార్థ నిరాడంబర సేవా

మార్గమునుగురించి పదేపదే నొక్కివెప్పారు. అటువంటి స్వామి బోధలయొక్క ప్రతిరూపమే శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళ్ విభాగము. సేవాదళ్ కార్యకర్తలు ఎటువంటి ప్రతిఫలమూ ప్రచారమూ ఆశించకుండా సేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తారు. తమ ప్రభువైన స్వామికి ప్రీతి కలిగించాలన్నదొక్కటే వారు ఆశించేది. ఇట్టి నిస్వార్థ సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొనడం మొదలుపెట్టిన తరువాత మనకు కలిగే ఆనందము, సంతృప్తి మనల్ని శాశ్వతంగా ఆ సేవకు బంధించి ఉంచుతుంది.

మానవుని జీవితంలో ప్రేమ అనేది అత్యంత శక్తిమంతమైన సాధనం అనే విషయాన్ని మనం స్వామి దివ్యసన్నిధిలో తెలుసుకోగలుగుతాము. వారి సన్నిధిలో మనం గడిపే ప్రతి ఒక్క క్షణం కూడా వారు మనయందు చూపే దివ్యప్రేమను అనుభవించగలుగుతాము. అదే దివ్యప్రేమను మనం సాటి వ్యక్తులయందు చూపించ గలిగినప్పుడు జీవితముపట్ల మనకు గల దృక్పథము మరియు మన లక్ష్యము పూర్తిగా మారిపోతాయి. ఇదే భగవాన్ బాబావారు ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న కోట్లాది భక్తులలో తీసికొనివస్తున్న పరివర్తన. ఇదే స్వామి తలపెట్టిన నిశ్శబ్ద ఆధ్యాత్మిక విప్లవం. ప్రేమకు గల అపారమైన శక్తిని మనం స్వామి సన్నిధిలో పరిపూర్ణంగా అనుభవించగలము. మారణాయుధాలతో మహాఅయితే శత్రుదేశంలోని భూభాగమును కొంత ఆక్రమించుకో వచ్చు. కానీ, ప్రేమ అనే ఒకే ఒక ఆయుధంతో విశ్వమానవాళి హృదయ సామ్రాజ్యాలను వశం చేసుకో వచ్చు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యజీవితాన్ని జాగ్రత్తగా అధ్యయనం చేయగలిగితే మనకు బోధపడే, మనము నేర్చుకోవలసిన గొప్ప పాఠము ఇదే! 1968లో చేసిన తూర్పు ఆఫ్రికా పర్యటన మినహా స్వామి ప్రపంచంలోని ఏ ఇతర దేశంలోనూ స్వయంగా పర్యటించకుండా ఉన్నచోటనే ఉంటూ ప్రపంచవ్యాప్తంగా కోట్లాదిమందికి తమ దివ్యసందేశం అందేలా చేశారు. ఇంతమందిని ఆకర్షించి వారి హృదయాలలో పరివర్తన తీసికొని వచ్చారంటే, దానికి ముఖ్యకారణం స్వామివారు ఆదర్శపూర్వకంగా అందించిన ప్రేమసందేశమే!

దివ్యస్వర్గ

ఒకప్పుడు ఇంటర్వ్యూ రూమ్‌లో జరిగిన ఒక అద్భుత లీలను నేనెప్పటికీ మరువలేను. ఆరోజున ఇంటర్వ్యూ రూమ్‌లో మేము కొద్దిమందిమి మాత్రమే ఉన్నాము. మాతోపాటు ఒక చిరకాల భక్తుడు, ఆయన కుటుంబము ఉన్నారు. ఆ భక్తుని రెండు సంవత్సరాల వయస్సుగల మనుమరాలు అక్కడున్నది. ఆయన స్వామితో తమిళంలో ఏదో మనవి చేసుకున్నాడు. స్వామి తప్పక ఆ అమ్మాయికి చెవులు కుట్టి వేడుక జరిపిస్తామంటూ రెండు బంగారు చెవిరింగులను సృష్టించారు. వాటి చివరలు సూదిమాదిరి మొనదేలి ఉన్నాయి. స్వామి ఆ అమ్మాయిని దగ్గరకు పిలిచారు. చెవులు కుట్టించుకునేటప్పుడు ఆ అమ్మాయి నొప్పితో గట్టిగా ఏడుస్తుందేమోనని, కదలకుండా ఆమెను పట్టుకుందామని నేను స్వామికి దగ్గరగా జరిగాను. అప్పుడు స్వామి ఆమె ఎడమ చెవిని పట్టుకుని బంగారు రింగులలో ఒకదాని మొనతో గుచ్చారు. అలాగే రెండవ రింగుమొనతో రెండవ చెవి అంచును గుచ్చారు. ఆశ్చర్యంగా ఆ అమ్మాయి ఏడవలేదు. ఒక్క రక్తపుబొట్టు కూడా రాలలేదు. ఈ మొత్తం కార్యక్రమమంతా స్వామి ఎంత సున్నితంగా, క్షణాలలో నెరవేర్చారంటే, ఆ రెండేళ్ళ బాలిక అటూ ఇటూ కదలకుండా చక్కగా నవ్వుతూ చేయించుకుంది. అప్పుడు స్వామి నావైపు, వృద్ధుడైన అమ్మాయి తాతగారివైపు చూచి తమిళంలో, “**భగవంతుని దివ్యహస్తము ఎలా పనిచేయగలదో చూశారు కదా!**” అన్నారు.

శాశ్వతము కానిదేదైనా మిథ్యయే!

భగవాన్ నాకు అనుగ్రహించిన మరో ఇంటర్వ్యూలో, ఆధ్యాత్మిక విషయాలపై ఏవైనా సందేహాలుంటే అడుగు అన్నారు. నేను ఓ క్షణం ఆలోచించి, “స్వామీ, మేము ఈ ప్రపంచాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నాము, అనుభవిస్తున్నాము. ఇది సత్యము కాదు, మిథ్య అని చెప్పటంలో ఔచిత్యమేమిటి?” అని అడిగాను.

స్వామి చెప్పారు, “శాశ్వతము కానిదేదైనా మిథ్యయే! నువ్వు చూస్తున్నది, అనుభవిస్తున్నది కేవలం తాత్కాలికమైన దృశ్యమే. ఇది ఈ రోజు ఉంటుంది, రేపు ఉండదు.”

ఈవిషయాన్ని మరింత విపులంగా వివరిస్తూ ఒక అద్భుతమైన ఉపమానం చెప్పారు. “నీవు నీ స్నేహితుని అడ్రస్ తీసుకుని, అతని ఇల్లు వెతుక్కుంటూ వెడతావు. ఆ వీధిలో కనిపించిన ఒక వ్యక్తి దగ్గరకు వెళ్లి ఫలానా ఇల్లు ఎక్కడుందని అడుగుతావు. అతడు ఒక ఎరుపు రంగు కారును చూపించి, దాని ఎదురుగా ఉన్న ఇల్లేనని చెబుతాడు. అతనికి కృతజ్ఞతలు చెప్పి నీ స్నేహితుని ఇంటికి వెళతావు. ఒక వారం తరువాత నీవు మళ్ళీ అదే వీధికి వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ ఎఱ్ఱకారు కనిపించక పోవడంతో, నీ స్నేహితుని ఇల్లు గుర్తుపట్టలేక తికమక పడతావు. ఇక్కడ నీవు తెలుసుకోవలసింది, ఆరోజున నీ స్నేహితుని ఇంటి ఎదురుగా ఒక ఎరుపు రంగు కారు ఉండినది, అది అతని ఇల్లు కనుక్కోవడానికి ఒక గుర్తుగా ఉపయోగపడింది, అంతమాత్రమే! ఆ ఎఱ్ఱ కారు తాత్కాలిక దృశ్యము. అదేవిధముగా రూప నామములు కొంతకాలం తరువాత తమ అస్తిత్వాన్ని కోల్పోతాయి. దృశ్యకల్పితమైన ఈ జగత్తు అంతా కదలిపోయే మేఘమువంటిదే! అత్త ఒక్కటే శాశ్వతము. అదే సత్యము. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించాలి. ఈ ఎఱ్ఱకను ప్రయత్నపూర్వకంగా సాధించ గలిగితే అంతా సవ్యంగా ఉంటుంది” అని విడమర్చి చెప్పారు.

భగవాన్ అనుగ్రహ భాషణం విన్న తరువాత నా సందేహాలన్నీ పటాపంచలైపోయాయి. నాకు సత్యము బోధపడింది. స్వామినుండి నేరుగా ఇంతటి గొప్ప ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని తెలుసుకోగలగటం నా భాగ్యం.

(స్వామివారి చిరకాల భక్తులు, విశ్రాంత డైరెక్టర్ జనరల్ ఆఫ్ పోలీస్, ఆంధ్రప్రదేశ్; విశ్రాంత విజిలెన్స్ కమీషనర్, సెంట్రల్ విజిలెన్స్ కమీషన్ మరియు శ్రీ సత్యసాయి వరల్డ్ ఫౌండేషన్ డైరెక్టర్ అయిన శ్రీ హెచ్.జె. దొర రచించిన “దివ్యానుభూతులు” గ్రంథం నుండి)

తెలుగుసేత: గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి

యీసా - సాయి

దివ్యజీవితాలు, ప్రబోధలలో

సారూప్య సామ్యతలు

ॐ

“సాయిదాసు”

ఋ

దైవ కుమారుడు, కరుణామయుడు అగు ఏసుక్రీస్తు పవిత్ర జన్మదినమైన డిసెంబరు 25వ తేదీన ఏటేటా ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రజలు ‘క్రిస్మస్’ పర్వదినముగా ఆనందోత్సాహాలతో వైభవంగా నిర్వహించుకొంటారు. ప్రశాంతినిలయంలోకూడా భగవాన్ సన్నిధిలో వివిధ దేశాల భక్తబృందాలు గత నాలుగున్నర దశాబ్దాలుగా ఏటేటా ‘క్రిస్మస్’ వేడుకలను అత్యంత భక్తిశ్రద్ధలతో ‘కెరోల్స్’తో, భక్తబృందగానాలతో, సంగీత నృత్య నాటికలు ఇత్యాది సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలతో మూడు రోజుల పాటు పవిత్రోత్సవముగా నిర్వహించుకోవడం పరిపాటి అయినది. ప్రశాంతినిలయంలో క్రిస్మస్ వేడుకల నిర్వహణకు వివిధ దేశాల భక్త ప్రతినిధులతో కూడిన అంతర్జాతీయ కమిటీ ఏర్పడి ఉండడం చెప్పుకోదగ్గ విశేషం.

పరిశుద్ధ బైబిల్లోని ‘కొత్త నిబంధనల’ గ్రంథంలో సెయింట్ జాన్ (యోహాను) వ్రాసిన ‘ప్రకటనల గ్రంథం’ (రెవిలేషన్స్)లో 19వ అధ్యాయం 11 నుండి 16 వాక్యములలోనూ, 21వ అధ్యాయం 1 నుండి 6 వాక్యములలోనూ విశేషించి వ్రాయబడియున్నట్లుగా...

“...మరియు పరలోకము తెరువబడి యుండుట (నేను) చూచితిని. అప్పుడిదిగో, తెల్లగుఱ్ఱమొకటి కనబడెను. దానిమీద కూర్చుండియున్నవాడు (కల్మి అవతారం) నమ్మకమైనవాడును, సత్యవంతుడు అను నామము గలవాడు. ఆయన నీతిని బట్టి విమర్శ

చేయుచు (సనాతన ధర్మ స్థాపనకై!) యుద్ధము జరిగించుచున్నాడు. ఆయన నేత్రములు (జ్ఞాన) అగ్నిజ్వాలలవంటివి. ఆయన శిరస్సుమీద అనేక (కేశ) కిరీటములుండెను. వ్రాయబడిన ఒక నామము (సాయి) ఆయనకు కలదు. అది ఆయనకేగాని మరి ఎవరికిని తెలియదు! రక్తములో ముంచబడిన (ఎర్రని) వస్త్రము ఆయన ధరించుకొని యుండెను. మరియు ‘దేవుని వాక్యము’ (సత్యసాయి) అను నామము ఆయనకు పెట్టబడియున్నది!”

“... పరలోకమందున్న సేనలు, శుభ్రమైన తెల్లని నారబట్టలు ధరించుకొని (శ్వేతధారులగు సాయిసేవా దళములుగా) తెల్లని గుఱ్ఱములెక్కి ఆయనను వెంబడించుచుండిరి. జనములను కొట్టుటకై ఆయన నోటినుండి (సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలనే దివ్యబోధల) వాడిగల ఖడ్గము బయల్పెడలుచున్నది. ఆయన (నవసూత్ర ప్రవర్తనా నియమావళి అనే కఠోర క్రమశిక్షణాయుత) ఇనుప దండముతో వారిని (సాయి సేవాదళములను) ఏలును. ఆయనే సర్వాధికారియగు దేవుని తీక్షణమైన ఉగ్రత అను మధ్యపుతొట్టి త్రొక్కును (శివ శక్తి స్వరూపం) రాజులకు రాజును, ప్రభువులకు ప్రభువును (కింగ్ ఆఫ్ కింగ్స్, లార్డ్ ఆఫ్ లార్డ్స్) అను నామము ఆయన వస్త్రముమీదను, తొడమీదను వ్రాయబడియున్నది...”

(19: 11-16)

“... మరియు, నేను నూతనమైన ‘యెరూసలేము’ (యెరూ - శాంతి, సలేము - స్థలము. అనగా ‘ప్రశాంతినిలయము’ అను పరిశుద్ధ పట్టణమును) పరలోకమందున్న దేవునియొద్దనుండి దిగి వచ్చుట చూచితిని. అప్పుడు - ఇదిగో - దేవుని నివాసము (ప్రశాంతినిలయము) మనుష్యులతో కూడియున్నది. ఆయన వారి నడుమ (ఆశ్రమమున) నివసించును. వారాయన ప్రజలై యుందురు. ఆయన తానే వారి దేవుడై (ఇంటా వెంటా జంటా కంటా) వారికి తోడైయుండును. ఆయన వారి కన్నుల ప్రతి బాష్పబిందువును తుడిచివేయును. అమృతత్వము ప్రసాదించును...”

“...అప్పుడు, సింహాసనాధీశుడైయున్నవాడు, ఇదుగో, సమస్తమును నూతనమైనవానిగా చేయుచున్నానని (వేద భాష్యార్థ గోప్యములు) చెప్పెను. మరియు, ఈ మాటలు నమ్మకమును, నిజము (సత్యము)నై యున్నవి గనుక (వాటిని) వ్రాయుమని ఆయన నాతో చెప్పుచున్నాడు. మరియు, ఆయన నాతో ఇట్లనెను - “నేనే ఆల్ఫాయు, ఒమేగాయు, అనగా ఆదియు అంతమునై యున్నవాడను. దృష్టిక గొనువారికి జీవ జలముల బుగ్గలోని జలమును (అమృతధారల వంటి త్రాగునీటిని ధారాళముగా) ‘ఉచితముగా’ నేను అనుగ్రహింతును...”

(21: 1-6)

పై ‘ప్రకటనలు’ (రెవిలేషన్స్)లోని దివ్యవాక్కులను సంకేతపరుస్తూ, నిర్ధారణ గావిస్తున్నట్లుగా, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారే స్వయముగా విశ్వచైతన్యమూర్తిగా అభిషిక్తులుగా తిరిగి భూమిమీదకు ‘సెకెండ్ కమింగ్’గా పునరాగమనము చేసి ‘నూతన యెరూసలేము’ (ప్రశాంతి నిలయము)ను స్థాపించిన దేవదేవునిగా ప్రపంచవ్యాప్తంగా గల క్రైస్తవ సాయి భక్తులందరూ ప్రగాఢంగా విశ్వసిస్తూ, ఆరాధించడంలో అతిశయోక్తి, ఆశ్చర్యం ఏమీ లేవు కదా!

పైగా, 1972 డిసెంబరు 25న ‘క్రిస్మస్’ పర్వదిన సందర్భంగా భక్తులకు తామెసగిన దివ్యసందేశంలో భగవాన్ ఈవిధంగా పునరుద్ఘాటించారు:.

“జీసస్ కాయము వదలిపెట్టి ఆత్మతత్త్వములో లీనమయ్యే ముందు, తన అనుచరుడగు యోహాను(జాన్)తో ఒక మాట చెప్పి యుండెను. ‘నేను పోయిననూ మీరు చింతించనక్కరలేదు. కాల కారణములు ఒదిగి వచ్చినప్పుడు, నన్ను పుట్టించినవాడే (నా తండ్రియైన దేవుడే) మరి వస్తాడు; లోకమున అవతరిస్తాడు” అన్నాడు క్రీస్తు. అక్కడ ఉన్న ఒక గొట్టెపిల్లను చూపించి, “ఈ పేరుతో వస్తాడు” అన్నాడు. అంటే, గొట్టెపిల్లయొక్క ధ్వని యేమిటి? ‘బా...బా’ అనే పేరుతో ఈ రూపముతో వస్తాడని అర్థము. మరియు, అవతారముయొక్క పేరు ‘ట్రూత్’ (సత్యము) అని, ఆయన వామనుడని, కేశ కిరీటముతో ఉండురని, రక్తపు కలరు ‘రోబు’ (వస్త్రము) ధరించుతారని వివరములు కూడ ఆయనకు (‘జాన్’కు) బోధించి జీసస్ మాయమైనాడు.”

1980 జనవరి నెలలో స్వామి దర్శనార్థం ఇంగ్లాండు నుండి విచ్చేసిన ఆధ్యాత్మ సాధకులైన శ్రీమతి పెగ్గీ మేనన్, శ్రీ రాన్ లైంగ్ అనే దంపతులకు జనవరి 19వ తేదీన అనుగ్రహించిన ఇంటర్వ్యూలో, రాన్ లైంగ్ స్వామివారి పైప్రసంగాన్ని ప్రస్తావించి, “స్వామీ, తాము చెప్పినట్లుగా జీసస్ను పంపిన తండ్రి మీరేనా?” అని సూటిగా ప్రశ్నించగా స్వామి సాధికార స్వరంతో, “అవును” అని చిరునవ్వుతో సమాధానమిచ్చారు. “అలాగైతే, పాశ్చాత్య క్రైస్తవులు ఎదురుచూస్తున్న ‘కాస్మిక్ క్రైస్ట్’ (అభిషిక్త విశ్వచైతన్యమూర్తి), ‘సెకెండ్ కమింగ్ ఆఫ్ క్రైస్ట్’ (పునరాగమన అవతారం) మీరేనా?” అని మళ్ళీ ప్రశ్నించగా స్వామి అదే చిరునవ్వుతో, అదే గంభీర ముద్రతో “అవును” అని మళ్ళీ సమాధానమిచ్చారు. ఆ వివరాలను, ఆ ఘట్టాన్నీ ఆ దంపతులు “ది ఎంబాడిమెంట్ ఆఫ్ లవ్” (ప్రేమస్వరూపము) అనే తమ ఉమ్మడి గ్రంథంలో ఉద్ఘాటించారు.

టిబెట్ ఆశ్రమాల్లో, మరాలలో జీసస్ నివసించిన కాలంలో అక్కడివారు ఆయనను ‘యీసా’ అనే పేరుతో

వ్యవహరించేవారు ('యీసా' అన్నా, 'సాయీ' అన్నా సర్వోత్తముడైన ఈశ్వరుడని అర్థం) సుమారుగా తనకు 16 యేండ్ల వయస్సులో జీసస్ భారతదేశానికి వచ్చాడు. తన 25వ యేట భారతదేశములో 'దివ్యత్వ చైతన్యము' (డివైన్ కాన్సియన్సెస్) కలిగింది. అప్పుడే ఆయన 'నేను, నా తండ్రి ఒక్కటే!' (ఐ అండ్ మై ఫాదర్ ఆర్ వన్) అని ప్రకటించాడని, ఈవిషయాలు భగవాన్ స్వయంగా తనతో చెప్పారని శ్రీమతి జానెట్ బాక్ 'ది జీసస్ మిస్టరీ' అనే తన పుస్తకంలో వ్రాశారు.

తన తండ్రియైన భగవంతునితో ఏకత్వపు ఎరుక కలిగిన తరువాత జీసస్ తన దేశానికి తిరిగి వెళ్ళాడని, శిలువనుండి జీసస్ శరీరాన్ని దించి, బిలము (గుహ)లో భద్రపరచిన మూడు రోజులకు 'పునరుత్థానం' (రిసరక్షన్) జరిగిందని, అప్పుడు అక్కడ జీసస్ తన పంచభూతాత్మక శరీరముతోనే తన శిష్యులకు దర్శనం ఇచ్చారని భగవాన్ తనకు చెప్పినట్లుగా శ్రీమతి పెగ్గీ మేసన్ 'ది ఎంబాడిమెంట్ ఆఫ్ లవ్' గ్రంథంలో వివరంగా వ్రాశారు.

ఇరువురి దివ్య జీవితాలలోని సారూప్యతలు:

❖❖ ఇరువురి ఆగమనాలగురించిన భవిష్యవాణులు ప్రాచీన శాస్త్ర గ్రంథాలలో, నాడీ గ్రంథాలలో ముందుగానే వివరించబడి యున్నవి. 'మోషే' (మోజెస్) ప్రవక్త జీసస్ జననం గురించి తన గ్రంథంలో ప్రకటించి ఉండగా, భగవాన్ అవతరణ గురించి వివిధ మహర్షులు తమ నాడీ (తాళపత్ర) గ్రంథాల్లో వివరంగా వర్ణించారు. ఇతర మత గ్రంథాలలోకూడా స్వామి రాకగురించి ముందే వ్రాయబడి యున్నది.

❖❖ ఇరువురి ఆవిర్భావము వారి తల్లుల గర్భాలలో 'దైవశక్తి' ప్రవేశపెట్టబడుటద్వారానే జరిగింది. (సాధారణ గర్భధారణ ద్వారా కాదు). జీసస్ జన్మించగానే తూర్పు దేశాలనుండి ముగ్గురు జ్ఞానులు 'సక్షత్రము' దారి చూపగా వచ్చి, దైవకుమారుని దర్శనం చేసుకుని మ్రొక్కులిడారు. భగవాన్ తల్లిగర్భంలో ఉండగానే, వారింట సంగీత వాద్యములు వాటంతట అవే మ్రోగుతూ దివ్య పురుషుని ఆగమనాన్ని సంకేతపరచాయి. అప్పుడే పుట్టిన 'సత్య'

పొత్తిళ్ళ క్రింద మెదలుతూ ఉండిన 'ఆదిశేషుడు' స్వామికి పసిబాలుడుగా ఉన్నప్పుడే స్వాగతం పలికాడు.

❖❖ ఇరువురూ జన్మించడానికి ఎన్నుకొన్న తమ 'కన్న'వారి కుటుంబాలు పేదరికంలో ఉండినవి.

❖❖ అతిపిన్నవయస్సునుండే ఇరువురూ దివ్యశక్తులు చూపుతూ ఆశ్చర్యకరమైనరీతిలో గ్రుడ్డి, కుంటి, చెవిటి, అవిటి, కుష్ఠ, మూగ ఇతర అనేక వ్యాధిగ్రస్థులకు తమ సంకల్పంతో, దయతో స్వస్థత చేకూర్చారు.

❖❖ ఇరువురూ ప్రకృతి శక్తులపై పూర్తి ఆధిపత్యం, నియంత్రణ చూపుతూ వచ్చారు. జీసస్ తుపానులో మునిగే పడవవైపు సముద్రం మీదుగా నడచిరావటం; స్వామివారు తుపాను, వరదలు, పెనుగాలులతో రానున్న వర్షాన్నీ తమ చేతి సంజ్ఞలద్వారా నియంత్రించటం, అగ్నిప్రమాదాలను నివారించడం వంటి లీలలద్వారా భక్తులను అనేకసార్లు రక్షించారు.

❖❖ జీసస్ నీటిని ద్రాక్షరసంగా మార్చగా, స్వామి నీటిని పెట్రోలుగా, అమృతంగా మార్చటం విదితమే!

❖❖ ఇరువురూ పరిమిత ఆహారాన్ని అపరిమితంగా అక్షయం చేసి భక్తుల ఆకలిదప్పులు తీర్చి ఆనంద పరచేవారు.

❖❖ ఆలివ్ మౌంట్ (పర్వత శిఖరం)పైన జీసస్ చేసిన సెర్మన్స్ (ప్రబోధలు), చిత్రావతీ నదీ సైకతాలపై స్వామివారు చేసిన దివ్యబోధలు - సామాన్యులనుండి పండితులు, శాస్త్రజ్ఞులవరకు అందరినీ ప్రభావితులను చేసి వారిలో పరివర్తనను కలిగించినవి.

❖❖ మరణించివారిని పునర్జీవితులను గావించడం ఉభయులకూ పరిపాటి అయిన దివ్యానుగ్రహశక్తులే! జీసస్ 'లాజరస్'ను పునర్జీవితుని గావించారు. స్వామివారు 'కుప్పం' రాధాకృష్ణయ్యశెట్టి గారిని, అమెరికావాసి వార్టర్ కోవన్ ప్రభృతులను మృత్యువు నుండి కాపాడి తమ దివ్యానుగ్రహమును, ప్రేమను ప్రకటించారు.

❖❖ జీసస్ ప్రజల పాపాలను ప్రక్షాళన చేయడానికి తన దేహాన్ని 'అత్మార్పణం' చేసుకోగా భగవాన్ తమ జీవిత పర్యంతం లోకక్షేమం, భక్తుల క్షేమంగురించి తమ

దేహంపైకి ఎన్నెన్నో విధములైన అపత్తులను, విపత్తులను గ్రహించి, తాము వాటిని అనుభవించి, భరించి, భక్త ప్రపంచాన్ని అంతటినీ రక్షిస్తూ వచ్చిన ఉదంతాలు వారి దివ్యజీవితంలో కోకొల్లలు. భగవాన్ జీవితం మొత్తం యావత్ ప్రపంచ సంక్షేమానికై పూర్తి త్యాగమయంగా గడిచింది.

ఇరువురి దివ్యబోధలలోని సారూప్యతలు:

ఈ ఇరువురు దివ్యపురుషుల ప్రబోధల ప్రధానాంశాన్ని ఒక్క మాటలో చెప్పవచ్చు - అదే 'పరమ ప్రేమ' (సుప్రీమ్ లవ్). నిస్వార్థమూ, అవ్యాజమూ, పవిత్రమూ అయిన ప్రేమతత్వాన్నే ఇరువురూ ప్రపంచానికి ప్రధానంగా ప్రబోధించారు. అది కూడా తమ స్వీయజీవిత ఆచరణలద్వారానే! "నిన్ను నీవు ప్రేమించుకొన్నట్లే నీ పొరుగువారిని ప్రేమించు" అని జీసస్ అంటే, "అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు" అన్నారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు.

జీసస్: పవిత్ర హృదయులు భగవంతుణ్ణి చూస్తారు కాబట్టి వారు ధన్యులు.

శ్రీ సత్యసాయి: పవిత్ర హృదయం దివ్యత్వాన్ని దర్శించగలుగుతుంది, ఉత్తేజితమవుతుంది.

జీసస్: నిన్ను నీవు తెలుసుకో, నీవరకు నిజాయితీతో ఉండు.

శ్రీ సత్యసాయి: నీ అంతరాత్మకు బద్ధుడవైయుండు.

జీసస్: నీ పొరుగువాడి కంటిలో నలుసుకోసం అన్వేషించకు; నీ కంట్లోని దూలాన్ని చూసుకో

శ్రీ సత్యసాయి: ఇతరులలోని లోపాలను, దోషాలను ఎత్తి చూపించకు; నీలోని దుర్గుణాలను చూసుకొని ఆత్మవిచారణ చేసుకో!

జీసస్: ఇతరుల ప్రవర్తనలగురించి నీవు తీర్పు చేయకు. న్యాయ నిర్ణయాలు చెప్పుకు. నీపైన కూడా తీర్పు, న్యాయనిర్ణయం చెప్పబడుతుందని తెలుసుకో.

శ్రీ సత్యసాయి: ఇతరులగురించి నిర్ణయించవద్దు. అలా చేస్తే నీవూ దోషిగా నిర్ణయించబడుతావు.

జీసస్: పంది ముందు ముత్యాలు పారబోయవద్దు

శ్రీ సత్యసాయి: భక్తి లేనివారితో భక్తిగురించి చర్చించవద్దు. అట్లా చేస్తే, అది నీ భక్తిని తగ్గిస్తుంది.

జీసస్: నీ శత్రువులను సహితం ప్రేమించు.

శ్రీ సత్యసాయి: ప్రేమించడం, క్షమించడం నీ స్వభావం కాబట్టి, నిన్ను ద్వేషించేవారిని సహితం ప్రేమించు.

జీసస్: "ప్రభూ! ప్రభూ!" అన్నంతమాత్రాన ఎవరూ స్వర్గరాజ్యంలోకి ప్రవేశించలేరు; నా తండ్రి కోరికను అనుసరించి, నా తండ్రి ఆజ్ఞను పాటించినవారు మాత్రమే ప్రవేశించగలరు.

శ్రీ సత్యసాయి: జపమాలలోనో, మంత్రాక్షరాలలోనో మోక్ష రహస్యం లేదు. అది కార్యరంగంలో (సేవలో, ప్రేమలో, ఆధ్యాత్మిక సాధనలో) ఉంది.

జీసస్: ఇదిగో చూడండి, నేను నిరంతరం మీతో ఉంటాను, ఈ యుగాంతంవరకైనా సరే!

శ్రీ సత్యసాయి: అచంచల ప్రేమ, విశ్వాసాలు ఉన్నవాళ్ళకు నా అనుగ్రహం ఎప్పటికీ ఉంటుంది.

జీసస్: బాధపడుతున్నవాళ్ళూ, అలసిపోయినవాళ్ళూ, అందరూ నావద్దకు రండి, నేను మీకు విశ్రాంతి నిస్తాను.

శ్రీ సత్యసాయి: మీ మనస్సులు - అవి ఎంత వికృతంగా, హాస్యాస్పదంగానైనా ఉండనీయండి; సందేహాలతో నైరాశ్యంచేతా అవి ఎంత క్రూరంగానైనా తాడితం కానీయండి - వాటిని నావద్దకు తెండి. నేను మిమ్ములను తిరస్కరించను. నేను మీ తల్లిని!

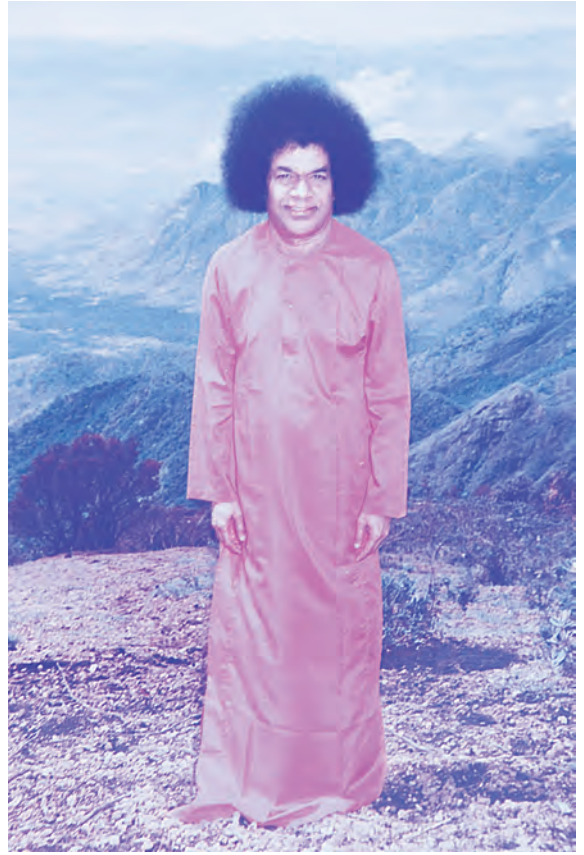
దైవకుమారుడైన జీసస్ క్రైస్తవ, దివ్యమాతాపితరులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారలయొక్క అనంతమైన దివ్యప్రబోధలలో కల సారూప్యతకు పైన పేర్కొన్నవి కేవలం కొన్ని ఉదాహరణలు మాత్రమే. ఆ ఇరువురు దివ్యపురుషుల జీవిత విశేషాలను, వారి సత్యప్రబోధలలోని పరిపూర్ణ ఏకరూపతలను మనము మరొక్కమారు పునశ్చరణం చేయటంద్వారా, ఆ ఇరువురికీ ఈ పవిత్ర క్రీస్మస్ సందర్భంగా మరొక్కమారు కృతజ్ఞతాంజులులు సమర్పించదముగాక! ❖

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 16వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఆధ్యాత్మికంగా, అద్వైతపరంగా భగవాన్ మనకు తెలియజేసిన కొన్ని ప్రత్యేకాంశాలను పరిశీలిద్దాం. భగవాన్ తో వ్యక్తిగతమైన అనుభవాలు, అనుభూతులు మనకు విశ్వాసాన్ని, ప్రేరణని అందించిన మాట వాస్తవం. మనల్ని కార్యోన్ముఖులుగా చేసి ఆధ్యాత్మికబాటలో ప్రయాణింపజేస్తున్న మాటకూడా సత్యమే. వారి సన్నిధికి వచ్చాక మన జీవితాలలో సత్పరిణామం సుస్పష్టం. అయితే, అంతటితో తృప్తిపడక స్వామి ఉపదేశించిన అద్వైతతత్వాన్ని గ్రహించి, అనుభవానికి తెచ్చుకోవలసిన అవసరమున్నది. మానవ జీవితానికి ఇదే మూలము, గమ్యమూను. కానీ, రూపనామాలు మనల్ని అమితంగా ప్రభావితం చేయడంవల్ల మనలో చాలామందికి, “స్వామి మనకు దూరమైనారు”, “అనాటి భక్తిభావాలు ఈనాడు కలగడంలేదు” వంటి ఆలోచనలు వస్తున్నాయి; మాటలు కూడా వినపడుతున్నాయి. మనసు పిచ్చికోతిలాగ గంతు లేస్తున్నది. ఏవేవో భావించుకుంటూ ఊహించుకుంటూ సత్యాన్ని విస్మరిస్తున్నది. ఎక్కడెక్కడో వెతకడానికి పరుగెత్తుతున్నది. సందిగ్ధంలో పడి కొట్టుమిట్టాడుతున్న మనసులను స్వామి దివ్యసందేశము, స్వామితత్త్వములే సమాధానపరచగలవు. అన్యములేవీ ఉపకరించవు. మనసు కుదుటపడాలి. విశ్వాసం దృఢపడాలి. గతానుభవాలు గాలికి కొట్టుకుపోకూడదు. స్వామి సందేశం ప్రధానంగా అద్వైతోపదేశం, అదే ఆత్మతత్త్వం. దీనిని నిత్యం మననం చేసుకోవలసిన అవసరమున్నది. ఇదే ఈనాడు మనం చేయవలసిన ప్రధాన సాధన. ఈ దృక్పథంలో వజ్ర సమానమైన బాబా వాక్కులను నెమరు వేసుకుందాం. పట్టిన పట్టు గట్టిపరచుకుందాం.

“నేను చిద్రూపుడనంచు మీరెరుగరయ్య”

‘సత్’ అనగా ‘బీయింగ్’ (ఉనికి). అదే దివ్యత్వము. ‘చిత్’ అనగా ‘ఎవేర్ నెస్’, పరిపూర్ణ జ్ఞానము. “నేను చిద్రూపుడనంచు మీరెరుగరయ్య” అన్నారు భగవాన్. అనగా, మూర్తిభవించిన జ్ఞానమే భగవాన్ బాబావారు. అదే ‘చిద్రూపము’.

ఇది ఘటంబిది పటంబిది గృహమ్మిది కుడ్య
మిది అరణ్యము కైలమిదియటంచు
ఇది భూమి, ఇది జలం బితడు వైశ్వానరుం
డిది గాలి ఆకాశంబిదియటంచు
ఇతడు దివాకరుండితడు నిశాకరుం
డివి తారలు గ్రహంబులివియటంచు
ఇవి అచేతనములౌ ఇవి చేతనములటం
చత దీత దీత దాతదే యటంచు

అరయ నాకంటే భిన్నంబులై జడంబు
లైన బాహ్యపదార్థ సహితములై
సాధనలు లేక ఎఱిగెడి సాక్షిననుచు
నేను చిద్రూపుడనంచు మీరెరుగరయ్య”

అరణ్యమైనా, కొండలైనా, పంచభూతములైనా, సూర్య చంద్ర నక్షత్రాదులైనా చేతనాచేతనములన్నింటిలోనూ అంతర్లీనంగా ఉన్నటువంటి చిన్మయమైన దివ్యత్వమే తమ నిజతత్వమని వెల్లడించారు భగవాన్. మరొక సందర్భంలో “శ్రీనివాసుండు లోకైక చిన్మయుండు, వెల్లె పర్తితుడై నేడు పృథివియందు” అని ఉద్ఘాటించినా, “....ఇట్టి చిన్నిసాయి చిన్మయమూర్తిని ఎట్టులెరుగగలరు ఇలను మీరు?” అని ప్రశ్నించినా భగవాన్ తాము చిన్మయస్వరూపులమన్న విషయాన్నే స్పష్టం చేస్తున్నారు. దాదాపు నాలుగు దశాబ్దాల పాటు భగవాన్ ని సేవించి తరించిన కారుణ్యానందుల వారుకూడా, “భగవాన్ బాబావారి దివ్యదేహం మృణ్మయం కాదు, వారు చిన్మయస్వరూపులు” అని చెప్తుండేవారు.

“పిచ్చులు పట్టించు, పిచ్చులు పోగొట్టు
సచ్చిదానందుడు సాయిరామ
కన్నీరు తెప్పించు, కన్నీరు తప్పించు
చిన్మయమూర్తి ఓ చిన్నిరామ”

అన్న పద్యసూక్తి కూడా ఈవిషయాన్నే స్పష్టం చేస్తున్నది. వీటన్నింటినిబట్టి చూస్తే, స్వామి చిద్రూపులని, చిన్మయ స్వరూపులని మనకు గల కొద్దిపాటి జ్ఞానంతోనే అర్థమవుతున్నది కదా!

‘దేహము’ వేరు, ‘ఆత్మ’ వేరు అనికూడా స్వామి పలు సందర్భాలలో సోదాహరణంగా చెప్పడం జరిగింది. ఒక ఇనుప బీరువాలో విలువైన నగలను దాచిపెట్టినట్లు, దేహమందు ఆత్మదేవుడున్నాడని స్పష్టం చేశారు.

విలువ లేని ఇనుపపెట్టె ఈ దేహంబు
పెట్టెలోన నగలు పెట్టినట్లు
దేహమందు ఆత్మదేవుడుండెను సుమీ!
సత్యమైన బాట సాయిమాట

పైగా ‘కార్య’, ‘కారణ’ సంబంధాన్ని తెలియజేస్తూ, “తెరకు ఇవ్వల జీవి, దేవుడవ్వల నుండు; కార్యమివల, అవల

కారణంబు” అని సెలవిచ్చారు. ఈరకంగా వివరించిన తరువాత మనల్ని మరో మెట్టు ఎక్కిస్తున్నారు.

“సర్వమును బ్రహ్మ”

“సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ” - “సర్వమును బ్రహ్మ” అన్న మాటతో అద్వైతసారాన్ని చెప్పడం జరిగింది. “ఏకం యేవ అద్వితీయం బ్రహ్మ”, ఉన్నది బ్రహ్మమే, రెండవది లేదు. బంగారం నుండి ఏర్పడిన నగలు బంగారంకంటే భిన్నంగా లేవు కదా! నగలనుండి బంగారాన్ని విడదీయగలమా?! అట్లే, కుండ నుండి మట్టిని వేరు చేయగలమా?! రూప నామాలు మధ్యలో వస్తాయి, పోతాయి, అంతే!

భగవాన్ మనకు చెప్పే మరో ఉదాహరణ: సముద్రం నుండి తరంగములు ఆవిర్భవిస్తాయి. వాటిపై నురుగు చేరుతుంది. సముద్రము, అలలు, నురుగు అని వేరువేరు పేర్లున్నా అంతా జలమయమే! భగవాన్ వీటిని వరుసగా పారమార్థిక సత్యము, ప్రాతిభాసిక సత్యము, వ్యావహారిక సత్యము అని వివరించారు. దీనినే “శృంగారములు వేరు, బంగారమొక్కటే” అని చెప్పి చివరకు “రూపనామములు వేరు, నారాయణుండొక్కడే” అని స్పష్టం చేశారు. భిన్నత్వంలో ఏకత్వానికి ఇంతకంటే నిదర్శన మేమి కావాలి!

భగవాన్ ఒక సైంటిస్టుకి ఒక రాతిముక్కని చూపించి, “ఇందులో ఏముంది?” అని ప్రశ్నించారు. “అణువులు, పరమాణువులు స్వామీ” అని ఆయన జవాబిచ్చాడు. “ఇంకా లోతుగా ఆలోచించి చెప్పు” అన్నారు భగవాన్. “ఎలక్ట్రాన్లు, ప్రోటాన్లు, న్యూట్రాన్లు స్వామీ” అన్నాడాయన. “లేదు, ఇంకా లోతుగా పరిశీలించి చెప్పు” అని భగవాన్ పలుకగా ఆయన నిరుత్తరుడయ్యాడు. అప్పుడు భగవాన్ ఆ రాతిమీద మూడుసార్లు ఊది దానిని కృష్ట విగ్రహంగా మార్చి ఆయనకు ప్రసాదిస్తూ, “చూశావా, దైవము లేనిది, దైవము కానిది ఈ సృష్టిలో ఏదీ లేదు” అన్నారు. ఎంత స్పష్టంగా, అలవోకగా అద్వైతతత్వాన్ని తెలియజేశారో గమనించండి. సర్వం బ్రహ్మమయమే. అన్యము లేదు. సూర్య చంద్ర నక్షత్రాదులు, జీవరాశులు, కాలము, ప్రకృతి.... ఒకటేమిటి, సమస్తమూ బ్రహ్మమే.

చుక్కలన్నియు బ్రహ్మ, సూర్యుండు అది బ్రహ్మ
చంద్రుడన్నను బ్రహ్మ, జలము బ్రహ్మ
స్వర్గమున్నను బ్రహ్మ, వైకుంఠమది బ్రహ్మ
తల్లియన్నను బ్రహ్మ, తండ్రి బ్రహ్మ
భాగ్యమున్నను బ్రహ్మ, వాల్లభ్యమది బ్రహ్మ
జీవరాసులు బ్రహ్మ, జీవి బ్రహ్మ
పుట్టించుటది బ్రహ్మ, పోషించుటది బ్రహ్మ
గిట్టించుటది బ్రహ్మ, గృహిణి బ్రహ్మ
కాలమంతయు బ్రహ్మ, ఈ సృష్టి బ్రహ్మ
ప్రకృతంతయు బ్రహ్మ, ఆ శక్తి బ్రహ్మ
సర్వమును బ్రహ్మ, ఈ సభయు బ్రహ్మ
సత్యమును తెలుపు ఈ సాయి బ్రహ్మ

ఇంతకన్నా చెప్పవలసిందేమున్నది!

“మీరు బ్రహ్మలే యగుదురు”

అద్వైత సామ్రాజ్యంలో స్వామి మనల్ని ఎంత ఉన్నతస్థాయికి తీసికొనివెళ్ళాలని సంకల్పించారో మనం గమనించాలి. ఆ తృప్తి, ఆనందము, జ్ఞానసంపదలను మించినవి లేవు. సూర్యుని కాంతికంటే ప్రకాశవంతమై, ఆకాశమునకంటే అతिसూక్ష్మమై, సర్వజీవులయందు అంతర్యామిగా వెలుగొందుతూ ప్రతి అణువూ తానైన పరమాత్మ నీవే అన్నారు.

భానుతేజముకంటే భాసిల్లుచుండును
మంచు తెలుపుకంటే మించియుండు
ఆకాశమునకంటే అతिसూక్ష్మమైయుండు
సర్వజీవులలోన పర్వీయుండు
పరమాత్మ లేనిది పరమాణువును లేదు
అంతట నిండి తానంటకుండు
పరమాత్మ సందర్భ భవ్య వికాసము
నిఖిల లోకాలలో నిలచియుండు
బ్రహ్మమందున మీరు, మీలోన బ్రహ్మముండె
మీకు, బ్రహ్మమునకు భేదము లేకయుండె
కాని మోహాధికులగుటచే కానరైరి...

ఎంత కమనీయ, రమణీయ అద్వైత భావన!
ఎంతటివారైనా ఇంత సరళ సుందరంగా అంతటి గంభీర

సత్యాన్ని ఇంతగా హృదయానికి హత్తుకొనేలా చెప్పగలరా మన స్వామి తప్ప! అయితే, ఇట్టి అద్వైత భావనను మనం అందుకోలేకపోవడానికి కారణం “మోహాధికులగుటచే కానరైరి” అని వారే చెప్పినారు.

భగవాన్ ఒకానొక దివ్యోపన్యాసంలో చెప్పిన వాక్కులు ఈసందర్భంగా జ్ఞాపకమొస్తున్నాయి. ఒక శిల్పి కొండపై ఉన్న గుండును అందమైన కృష్ణ విగ్రహంగా మలచి నప్పుడు కొన్ని రాతిముక్కలు క్రిందపడిపోతాయి. కొన్ని నేలపై పరచబడతాయి. విగ్రహం మాత్రం దేవాలయంలో ప్రతిష్ఠింపబడి పూజలు అందుకుంటుంది. అయితే, అన్నీ ఒకే రాయికి చెందినవి సుమా అంటూ “తొక్కేది రాయి, మొక్కేది రాయి, చెక్కేది రాయి” అని వివరించారు భగవాన్. ఇదీ అద్వైతమంటే!

అద్వైతతత్వాన్ని అరటిపండు ఒలిచి నోటిలో పెట్టినంత సులభంగా అందించే స్వామివారి సందేశాన్ని గ్రహించి ప్రచారప్రబోధలు చేయవలసిన అవసరమున్నది. వారి దివ్యోపన్యాసాల విశిష్టతను చాటాలి. స్వామి వాక్కులను వేదవాక్కులుగా వారి సాహిత్యంనుండి ఉటంకించవలసిన అవసరమున్నది. సాయీ సాహిత్యంపై అంశాలవారీగా విశేష పరిశోధనలు గావించి సమాజానికి అందించాలి. భావితరాలకు సాయీ విజ్ఞానసంపదను పదిలపరచి, వివిధ కోణాలలో పరిశీలించి అందించ వలసిన కర్తవ్యాన్ని విద్యార్థులు, సంస్థలు నెరవేర్చాలి. మన భాగ్యవశాత్తు భగవాన్ తెలుగునేలపై అవతరించి, తెలుగులోనే తమ దివ్యసందేశాలను అనుగ్రహించారు కాబట్టి, వాటిని భావితరాలకు అందించవలసిన గురుతర బాధ్యత ముఖ్యంగా తెలుగుజాతిపైననే ఉన్నదని మరువ కూడదు. స్వామి మనకు ఇంత చేశారు, అంత చేశారు అని కీర్తిస్తే సరిపోదు. మనం స్వామికి నివేదనగా, కృతజ్ఞతగా ఏమి చేయగలం అని ఆలోచించాలి. సుదీర్ఘ కాలంపాటు సాయిపథంలో ప్రయాణించిన అనుభవంతో నేను వినమ్రంగా చేస్తున్న విన్నపంగా దీనిని భావించండి. సాయీసేవకు పునరంకితమవుదాం. శక్తిమేరకు సంస్థలకు, సమాజానికి ప్రేమతో సేవ చేయుటే నిజమైన భక్తి అని నిరూపిద్దాం.

(సశేషం)

సమున్నత భారతీయ సంస్కృతీ సంప్రదాయాలకు అంతస్సుత్రం, చెక్కుచెదరని మొక్కువోని పటిష్ఠమైన ప్రాతిపదిక ఆధ్యాత్మికతపట్లగల అవగాహన. శరవేగంగా పురోగమిస్తున్న శాస్త్రీయ విజ్ఞాన ప్రభావంవల్ల హేతువాదం కొంత పెరిగినా జనబాహుళ్యంలో దైవప్రీతి, పాపభీతి మిగిలి ఉండటానికి ఇదే కారణం గావచ్చు. జనసామాన్యంలో భగవంతుని పట్ల భయ భక్తులున్నవారికి కొదవేలేదు. ఎవరికి నచ్చిన ఎవరు నమ్మిన దైవరూప నామాలను భిన్నవిభిన్న విధానాలలో ఆరాధిస్తున్నారు. ఒక దేవాలయం ముందునుంచి వెళ్తున్నప్పుడు అటువైపు తిరిగి నమస్కరించటం చాలామందికి అలవాటు. పుణ్యక్షేత్రాలు, తీర్థ యాత్రలు, గోత్రనామాలతో అర్చనలు అభిషేకాలు, హరికథాగానాలు, పురాణ శ్రవణాలు, భక్తిరసపూరితమైన

సినిమాలు చూడటం వంటి విషయాలకు ప్రాధాన్యత యిస్తారు. భారత, రామాయణ గాథలు అందరికీ తెలిసినవే అయినా టీవీలో సీరియల్గానో, చలన చిత్రంగానో వస్తున్నప్పుడు మిస్ గాకుండా చూస్తుండటం వారి దైవప్రీతికి తార్కాణం. దైవానుగ్రహ ప్రాప్తికి ఇవన్నీ సోపానాలని జనసామాన్య మనోగతం.

భగవంతునివైపు మన దృష్టి చెదరకుండా ఉండటానికి, కాలమాన పరిస్థితులవల్ల భక్తితత్పరతలు మరుగున పడిపోకుండా ఉండటానికి, కాలాన్నీ కాయాన్నీ పవిత్రంగా ప్రయోజనకరంగా వినియోగపెట్టుకోవటానికి ఇవన్నీ అవసరమైన మంచి మార్గాలు. అయితే, ఆధ్యాత్మిక చింతనలో కాస్త లోతులకు వెళ్ళి అసలు 'భక్తి' అంటే ఏమిటి? అని మనను మనం ప్రశ్నించుకున్నా, మరెవరిని ప్రశ్నించినా ఎవరికి తోచిన విధంగా వాళ్ళు పలురకాల సమాధానాలు ఇస్తారు. సూటిగా, స్పష్టంగా సమాధానం చెప్పగలవారెందరో చెప్పలేం. ఈ విషయంలో భగవాన్

భక్తి విశ్వాసాలు

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ఒక్క మాటలో విశ్వసనీయమైన, అద్భుతమైన స్పష్టత యిచ్చారు. దైవశాసనంగా, వేదవేదాంగాల సారాంశంగా మనందరం విశ్వసించి ఆచరింపదగిన వారి దివ్య సందేశమేమంటే - భక్తి అంటే భగవంతుని గాఢంగా ప్రేమించటం. కారణం భగవంతుడు ప్రేమస్వరూపుడు. God is Love - Love is God. సూర్యరశ్మిలోనే సూర్యుని, వెన్నెల వెలుగులోనే చంద్రుని దర్శించుకోగలం తప్ప అన్యమార్గంలేదు. అట్లే, ప్రేమస్వరూపుడైన భగవంతుని ప్రేమమార్గంలోనే చూడగలం; గుండెలనిండా ప్రేమను నింపుకొని మాత్రమే వారి అనుగ్రహశీస్సులకు పాత్రులం కాగలం. స్వామి వారంటారు -

“ప్రేమలేకుండా నీవు ఆయనకు ఏమీ కావు. ప్రేమను పెంచుకున్నట్లయితే నీవు ఆయనకు అన్నీ అవుతావు. ఆయన నీవాడవుతాడు. నీవు ఆయనవాడివవుతావు” అని.

ఒకానొక సందర్భంలో లండన్ నుంచి వచ్చిన అజిత్ పోపెట్ అను భక్తుడు, “స్వామీ! మీ అనుగ్రహాన్ని పరిపూర్ణంగా పొందాలంటే ఏమి చేయాలి?” అని అడిగాడు. “ఏమి చేస్తావు? నా రూపాన్ని ప్రేమించు, నా పాదాలను ప్రేమించు” అన్నారు.

భగవాన్ అంటారు,

“నీ కారుకు సొట్టలు పడితే తెగ బాధపడిపోతావ్. ఎందుకు? ఆ కారు ‘నాది’ అనుకున్నందువల్ల. అదే పొరుగింటివాడి కారుకు సొట్టలు పడితే, “అయ్యో పాపం” అని ‘లిప్ సింపతీ’ చూపించి తర్వాత ఆ విషయమే మరచిపోతావ్. ఎందుకు? అది నీది కాదనే భావనవల్ల. అట్లే, భగవంతుడు నీవాడు అని గాఢంగా నమ్మినట్లయితే ఆయన పట్ల ప్రేమను పెంచుకోగల్గుతావ్” అని.

‘ప్రేమ’ ఎవరినుండో అరువు, ఎరువు తెచ్చుకొనేదిగాదు. ప్రతీ జీవిలోను ప్రేమ అనేది సహజసిద్ధ లక్షణంగా ఉంటుంది. పశుపక్ష్యాదులు సహితం తమ బిడ్డలపై ఎంతో ప్రేమ చూపుతాయి. కనుక, ఎట్టివాడైనా ప్రతీ మనిషిలోను ప్రేమ అను లక్షణం తప్పక ఉండి తీరుతుంది. ఆ ప్రేమను ఎటువైపు ప్రసరింపజేస్తారనేదే ప్రశ్న. తనలో ఉన్న ప్రేమ అను సహజ లక్షణాన్ని భార్యాపిల్లలపైన, ధన కనక వస్తు వాహనాలపైన గాక, తాను ఆరాధిస్తున్న దైవంవైపు మరలించటమే నిజమైన భక్తి అంటారు భగవాన్. అయితే భగవంతుని ప్రేమిస్తూ కుటుంబ సభ్యులపైన, వృత్తి వ్యాపారాలపైన దృష్టిపెట్టకుండా ఉండమనిగాడు. ప్రేమ అనేది లోపల ఊరేదేగాని, పైనంచి కూరేదిగాదు. ప్రేమఝరి పెంచుకున్నకొద్దీ, పంచుకున్నకొద్దీ పెరుగుతుందిగాని తగ్గిపోదు. ప్రేమ వెల్లువకు హద్దులు లేవు. భగవాన్ అంటారు,

“కొందరు నా ప్రేమను సముద్రంతో పోల్చుతుంటారు. అది సరిగాదు. సప్త సముద్రాలకు హద్దులున్నాయిగాని నా ప్రేమకు ఎల్లలు లేవు. నా కాలిగోటినుండి తల వెంట్రుకల వరకు అంతా ప్రేమనే, ప్రేమనే”.

ప్రేమస్వరూపుడైన భగవంతుని ప్రేమ తప్ప మరేవీ సంతృప్తిపరచలేవు. ఆయనకు కోరికలూ, అవసరాలూ లేవు. మనం యివ్వగల్గినదీ, ఆయన స్వీకరించదగినదీ మరేమీలేదు.

ప్రేమతోపాటు భగవంతుని అనుగ్రహానికి మనను పాత్రులను చేసేది, ఆయనపట్ల అచంచలమైన విశ్వాసం. విశ్వాసం దృఢంగా, నిశ్చలంగా లేకపోతే మనం ఎన్ని సాధనలు చేసినా అంత ఫలప్రదం గావు; పునాదులు సరిగాలేని కట్టడం అవుతుంది. అయితే భక్తి విశ్వాసాలు బలపడటానికి మన సాధనకు తోడు భగవంతుని ఆశీస్సులుండాలి. “స్వామీ! మీపట్ల మా భక్తి విశ్వాసాలను సుదృఢం చేయండ”ని వేడుకోవటం మన నిత్య ప్రార్థనల్లో అంతర్భాగం చేసికోవటం అవసరం. భగవాన్ అంటారు,

“ఒక రాతిగుండును, ఎందుటాకును పక్కపక్కన ఉంచితే బలమైన గాలి వీచినపుడు ఎందుటాకు ఆమడ దూరం ఎగిరిపోతుంది, రాతిగుండు మాత్రం అక్కడే ఉంటుంది, అట్లాగే ఉంటుంది. మీ భక్తి విశ్వాసాలు రాతిగుండులా ఉండాలిగాని, కష్టకాలం వచ్చినపుడు ఎందుటాకులా ఎగిరిపోగూడదు” అని.

“నేను చాలా గొప్ప భక్తుణ్ణి, ఎన్నో పూజాపునస్కారాలు, సత్కార్యాలు చేస్తున్నాను. అయినా నన్ను చాలా సమస్యలు వేధిస్తున్నాయి, భవిష్యత్ గురించి ఆలోచిస్తే భయమేస్తున్నది” అని ఎవరైనా అంటున్నారనుకోండి. ఏమనుకోవాలి? అతని భక్తి విశ్వాసాలు పరిపూర్ణంగా లేవన్నమాట; నిజమైన భక్తితత్వం ఒంటబట్టలేదన్నమాట. నిజమైన భక్తి విశ్వాసాలుంటే అన్నీ భగవంతునకు వదలి తనను తాను నిమిత్తమాత్రునిగా భావించుకుంటూ కష్టం, సుఖం ఏమి వచ్చినా భగవత్ సంకల్పంగా విశ్వసించి సంతృప్తిగా జీవించగలగాలి. ఉత్సాహంగా ఆనందంగా కాలం గడపగలగాలి. ముఖాన చిరునవ్వు చెదరకూడదు. ‘కేస్ట్రాయిల్ ఫేస్’ పెట్టగూడదు. ఇదీ నిజమైన భక్తితత్వం అంటారు భగవాన్.

ఒకానొక సందర్భంలో భగవాన్ చెప్పిన ఒక చిన్న కథ: నారదమహర్షి భూలోక సంచారం చేస్తుండగా ఇద్దరు

మంచి శివభక్తులు ఆయన దృష్టికి వచ్చారు. అందులో ఒకరు పరమ నిష్ఠాగరిష్ఠుడైన ఒక శివాలయ అర్చకస్వామి. నిత్యం శివపంచాక్షరి జపిస్తూ, భక్తి తత్త్వం ఉట్టిపడేలా వ్యవహరించేవాడు. మహాభక్తునిగా ప్రజానీకం గౌరవ మన్ననలు పొందుతున్నవాడు. మరొకరు అతి సామాన్య కుటుంబీకుడు, వృత్తిరీత్యా గానుగ అడించి నూనె అమ్ముకునే వర్తకుడు. ఆయనకూడ సదా శివపంచాక్షరి జపిస్తూ తన వృత్తిధర్మాన్ని నిజాయతీగా నిర్వహించుకునే వాడు. ఈ యిద్దరిలో ఎవరు మంచి భక్తులనే సందేహం నారద మహర్షికి కల్గింది. ఒకసారి కైలాసం వెళ్ళినపుడు పరమశివునితో ఈ విషయం ప్రస్తావించాడు. ఆ యిద్దరిలో ఎవరు గొప్ప భక్తుడో, ఎవరికి కైలాస ప్రవేశార్హత ఉందో, ఎవరు ముందుగా శివసాన్నిధ్యాన్ని పొందగలరో సెలవీయమన్నాడు. పరమశివుడు చిరునవ్వుతో నారదుని దగ్గరగా రమ్మని పిలిచి చెవిలో ఏదో రహస్యం చెప్పాడు.

ఆ మాట ప్రకారం నారద మహర్షి కాలానుగుణంగా భూలోకం వెళ్ళి ముందుగా అర్చకస్వామిని కలిశాడు. “ఓం నమశ్శివాయ” అంటూ మహర్షికి నమస్కరించి తగువిధంగా సపర్యలు గావించాడు. “ఏమిటి మహర్షీ విశేషం? పరమేశ్వరుడు ఏమి చేస్తున్నాడు? తమరు ఇప్పుడు అక్కడినుండే వచ్చామని చెబుతున్నారా?” అని అడిగాడు. అందుకు మహర్షి తల ఊపుతూ క్షణం ఆగి, “నిజం చెప్పమంటావా? అబద్ధం చెప్పమంటావా? పైగా నేను చెప్పే విషయం దైవరహస్యం కింద వస్తుంది. కాబట్టి, ఈ విషయం ఎవరితోనూ చెప్పనని మాట యివ్వాలి” అన్నాడు. అంతట అర్చకులు, “స్వామీ! నిజమే చెప్పండి. మీరు అబద్ధం చెప్పటమేమిటి?! పైగా దైవ రహస్యం అంటున్నారు. నేను ఎవరితోనూ చెప్పనని మాట యిస్తున్నాను” అన్నాడు. “సరే, బాగుంది” అంటూ మహర్షి చిన్నగా యిట్లా అన్నాడు, “కారణమేమిటో నాకు తెలియదుగాని నేను వెళ్ళేసరికి పరమశివుడు ఒక సూదిని తీసికొని, దాని బెజ్జం గుండా నందీశ్వరుని తోకను ఎక్కించి, దానిని అటూ యిటూ లాగుతూ చిన్న పిల్లాడిలా క్రీడిస్తున్నాడు” అన్నాడు. అందుకు మహాభక్తుడైన

అర్చకుడు పకపక నవ్వుతూ, “మహర్షీ! నిజం చెబుతానని మాటిచ్చి ఇంతటి అబద్ధం చెబుతున్నారా! పరమశివుడు సూది బెజ్జంగుండా నందితోకను గుంజుతూ క్రీడించటమేమిటి?! మీరు చెప్పిన ఈ విషయం నన్నెలా నమ్మున్నారు? నేను తమకు అంత తెలివితక్కువవానిగా కనిపిస్తున్నానా?” అంటూ ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు. “నాయనా! ఉన్న విషయం చెప్పాను. నమ్మటం నమ్మక పోవటం నీ యిష్టం” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు మహర్షి.

ఆ తరువాత రెండవ భక్తుని యింటికి వెళ్లాడు. కుశలప్రశ్నలు, మర్యాద మన్ననలు అయిన తర్వాత యాదృచ్ఛికంగా ఆయనకూడ, “మహర్షీ! పరమేశ్వరుడు ఏమి చేస్తున్నాడు?” అని అడిగాడు. అర్చకస్వాములకు చెప్పిన విధంగానే, యథాతథంగా విషయం వివరించాడు మహర్షి. అందుకతను ఎట్టి సందేహమూ వెలిబుచ్చలేదు. పైగా ఆనందించాడు, సజల నేత్రుడైనాడు, భక్తి పారవశ్యంలో మునిగిపోయాడు. కొన్ని క్షణాల పిమ్మట తేరుకొని, “మహర్షీ! పరమశివునకు సాధ్యం కానిదంటూ ఏముంది! ఆయన ఏమైనా చేయగలడు. ఆయన సంకల్పం తప్పక సిద్ధిస్తుంది. సూది బెజ్జంనుండి తోకను మాత్రమే గాదు, ఏకంగా నందీశ్వరుడినే లాగగలడు” అంటూ తన్మయుడైనాడు.

మహర్షికి విషయం అర్థమైంది. ఎవరు గొప్ప భక్తుడో విశదమయ్యింది. భగవంతునిపై అచంచలమైన విశ్వాసం, ఆయన సంకల్పం తప్పక సిద్ధిస్తుందనే నమ్మకం, ఆయన సంకల్పిస్తే ఏమైనా జరిగితిరుతుందనే ధీమా, ఆయనపట్ల పరమప్రేమ - ఇవే భక్తునకుండవలసిన సరియైన లక్షణాలు అంటారు భగవాన్.

“ఎమ్.ఏ.లు, బియ్యేలు ప్యాసైన వారైనా

పేరుగాంచిన పెద్దవారైనా

సంపదలుండి సద్ధానపరులైనా

పుడమి కీర్తినిగన్న పుణ్యులైనా

జప తపంబులు చాలంగ చేయుచు

వేదములను నేర్పు విప్రులైనా

సాటిరారు భక్తులకేనాటికైనా” ❖

మాత పితా గురు దైవము...

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ

వినయ్ కుమార్ హరిహరన్

ఐ

1993లో నాకు వివాహం జరిగింది. స్వామి తామే స్వయంగా నాకు వివాహము చేస్తానన్నారు. ముహూర్తం కూడా నిర్ణయించారు. ముహూర్త సమయానికి బంధువులంతా బృందావన్ చేరుకున్నారు. కల్యాణ మండపం అంతా కోలాహలంగా ఉన్నది. ఇంతలో స్వామి వచ్చి, “వివాహం ఇక్కడకాదు, బెంగళూరులోని మీ ఇంటి ప్రక్కన

ఉన్న శిరిడీ బాబా ఆలయంలో చేసుకో” అన్నారు.

నాకు ఏం చేయాలో పాలుపోలేదు. చివరి క్షణంలో దేవుడే ఇలా కాదు పొమ్మంటే ఇంకెవరితో మొరపెట్టుకోవాలి? నాకు కాస్త కోపం వచ్చిన మాట వాస్తవమే! కానీ అదేమి విచిత్రమో ఆ ప్రేమామృతస్వరూపాన్ని చూడగానే కోపతాపాలు, ఆవేశ కావేశాలు అన్నీ మటుమాయం.

నేను స్వామి ఆజ్ఞను శిరసావహించి శిరిడీ ఆలయం చేరుకున్నాను. మా తండ్రిగారితో చెప్పాను, “నాన్నా! నేను వివాహం చేసుకుంటానుకానీ అగ్ని చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేయడం లాంటివేమీ చేయను” అని. ఆవిధంగా 1993లో నా వివాహం జరిగింది.

2006లో అనగా 13 సంవత్సరాల తర్వాత స్వామి మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూ రూంలోకి పిలిచి, “నీ వివాహం నేను స్వయంగా దగ్గరుండి జరిపించలేదని నామీద నీకు కోపంగా ఉందికదూ” అన్నారు. ఆశ్చర్యపోయాను. వెంటనే తేరుకుని, “అబ్బే, అటువంటిదేమీ లేదు స్వామీ” అన్నాను.

“లేదు, నీ మనసులో గూడు కట్టుకొని ఉన్న ఆ కోరిక ఈరోజు నెరవేరుతోంది” అంటూ స్వామివారు మాంగల్యం సృష్టించి ఇచ్చి పట్టుబట్టలు ప్రసాదించి, స్వయంగా వివాహతంతు

జరిపించారు. చివరిగా, “ఆరోజు మీరు అగ్నిచుట్టూ ప్రదక్షిణం చేయలేదు. అగ్నిచుట్టూ ప్రదక్షిణం చేస్తే ఈ వివాహ తంతు ముగిసినట్లేకదా. రండి, ఇప్పుడు మీరు నా చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేయండి” అన్నారు. అంతేకాదు. స్వామి నాతో, “ఏయ్ వినయా, ఈరోజు మీ వివాహ వేడుక సందర్భంగా అందరికీ ప్రసాదం పంచుతున్నాను,

చూడు” అన్నారు. నిజంగా ఆరోజు ఏ పండుగా లేదు, ఏ ఫంక్షనూ లేదు. అయినా భక్తులందరికీ స్వామి మిఠాయి పంపిణీ చేయించారు. చూశారా! మనం మరచిపోయినా భగవంతుడు మాత్రం మరచిపోడు.

ఇంట వెంట జంట.....

2001లో మేమంతా ఒక పెద్ద గ్రామసేవకు రూపకల్పన చేసినప్పుడు స్వామి సూక్ష్మాతీసుక్ష్మ విషయాలతోనహా ప్రతి ఒక్క అంశములోనూ మాకు మార్గదర్శకత్వం వహించారు. మేము సేవ చేసిన ప్రతీ గ్రామంలోనూ స్వామియొక్క ఉనికికి నిదర్శనం కనిపించేది. గ్రామసేవ పూర్తికాగానే మేము స్వామికి రిపోర్టు చేయడానికి బృందావన్ వెళ్ళేవారము. మేము నోరు విప్పకుండానే, **“మీరు అలా చేశారు, ఇలా చేశారు, ఆ సమయంలో నేను అక్కడే ఉన్నాను”** అని స్వామి చెబుతూ ఉంటే మాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉండేది. ఒకసారి ఒక గ్రామ సర్వేకి వెళ్తూ దారి మరచిపోయాము. అంతలో ఒక వ్యక్తి సైకిలుపై అటువైపు వచ్చి దారి చూపించాడు. ఆ ఊరిలో సేవలు పూర్తిచేసి, మేమంతా పుట్టపర్తి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి మమ్మల్ని లోపలికి పిలిచారు. **“మీరంతా మీరు చేసిన సేవలగురించి నాదగ్గరికి వచ్చి పెద్దపెద్ద రిపోర్టులు ఇస్తారు. ఏం సేవలివి?! కనీసం మీకు దారికూడా తెలియకపోతే నేను సైకిల్పై వచ్చి మీకు దారి చూపించాల్సివచ్చింది”** అన్నారు. కనుక సేవ చేసేది, చేయించేదికూడా స్వామే. మనం చేయవలసినదల్లా కర్తవ్య భావం వీడి స్వామికి శరణాగతులం కావడమే!

మామిడిపండుతో జ్వరం మాయం!

2001లో స్వామి మహారాష్ట్రలోని లాతూర్, చాకూర్ వెళ్ళడానికి సంకల్పించారు. స్వామివారి ప్రయాణ ఏర్పాట్లన్నీ చూస్తున్న శ్రీ ఉత్తమ్రామ్ జాదవ్ స్వామివారి ఒక పెద్ద చిత్రపటాన్ని లాతూర్ తీసుకువెళ్ళాలని ఆశించారు. వెంటనే బృందావన్ ఆశ్రమానికి రమ్మని నాకు కబురు వచ్చింది. ఆ సమయంలో నేను తీవ్రమైన జ్వరంతో బాధపడుతున్నా స్వామి ఆజ్ఞ శిరసావహించి ఆశ్రమం చేరుకొని బయట వేచియున్నాను. అప్పుడు

స్వామి ఆశ్రమం కస్టోడియన్తో, **“ఆ అబ్బాయికి చాలా జ్వరంగా ఉంది. ఈ మామిడిపండు అతనికిచ్చి రాత్రికి పూర్తిగా తినేసి ప్రొద్దునకల్లా ప్రయాణానికి రెడీగా ఉండమను”** అన్నారట.

స్వామి సంకల్పం ప్రకారం ప్రొద్దునకల్లా జ్వరం పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. బృందావన్ ఆశ్రమానికి వెళ్ళాను. స్వామి ఆదేశానుసారం ఫోటోను తీసుకెళ్ళి లాతూర్ మందిరంలో అందించాను.

ఆగ్రహం కాదు, అనుగ్రహం!

నేను 2001వ సంవత్సరంలో ఒక ప్రముఖ అంతర్జాతీయ సంస్థలో చేరాను. వారు నన్ను ఫైనాన్స్ విభాగానికి అధిపతిగా నియమించి, కంపెనీ ద్వారా నేను న్యూయార్కు వెళ్ళి అక్కడ వరల్డ్ ట్రేడ్ సెంటర్లో 52వ అంతస్తులో ఉన్న వాళ్ళ కార్యాలయంలో పని చేయవలసి ఉంటుందని చెప్పారు. నేను దానికి సంబంధించిన అపాయింట్మెంటు లెటరు తీసుకొని బృందావనంలో దర్శనం లైనులో కూర్చున్నాను. నా అమెరికా ప్రయాణం విషయం చెప్పగానే స్వామి చాలా ఆనందిస్తారని భావించాను. స్వామి దగ్గరకు రాగానే లెటర్ సమర్పించాను. కానీ, స్వామి దానిని విసిరికొట్టి చాలా కోపంతో, **“స్వామిని వదలి ఫో, అమెరికా వెళ్ళిపో”** అని ఒక్క క్షణం కూడా ఆగకుండా వెళ్ళిపోయారు. వెంటనే నేను నా అమెరికా ప్రయాణాన్ని రద్దు చేసుకున్నాను.

మీ అందరికీ తెలుసు, అదే సంవత్సరం వరల్డ్ ట్రేడ్ సెంటర్ కూలిపోవడం, ముఖ్యంగా ఆ 52వ అంతస్తులోనివారంతా చనిపోవడం జరిగింది. కేవలం స్వామి అనుగ్రహంవల్లనే నేను కాపాడబడ్డాను. చూశారా! తన భక్తుడిని రక్షించడానికి స్వామి ఎంతవరకైనా వెళతారు, ఏమైనా చేస్తారు. వారి అనుగ్రహ దృష్టి మనందరిమీద సమానంగా ఉంటుంది. అయితే, భక్తులుగా మన కర్తవ్యం ఏమిటంటే మన జీవితాలలో ఏది జరుగుతున్నా అదంతా మన మంచికే అని భావించగలగాలి. మనం స్వామిని వీడి వెళ్ళిపోదామనుకున్నా స్వామి మనలను వీడరు అని తెలుసుకోవాలి.

ఉద్యోగం నుండి హృద్యోగం వైపుకు.....

నేను పనిచేస్తున్న మల్టీనేషనల్ కంపెనీలోనే 2006 నాటికి అంచెలంచెలుగా ఎదుగుతూ బోర్డు మెంబరుగా నియమితుడనయ్యాను. ఆ సంవత్సరమే ఒకసారి స్వామి నన్ను పిలిచి నేను చేస్తున్న పని గురించి అడిగారు. నేను చెప్పగానే, “వెంటనే ఆ ఉద్యోగం వదిలెయ్” అన్నారు. “స్వామీ, అలా చేయడం కుదరదు. నిబంధనల ప్రకారం ఆరు నెలల ముందు వారికి వర్తమానం పంపాలి” అన్నాను. స్వామి వెంటనే, “నీవు బెంగళూరు వెళ్ళి మెయిల్ పంపించు. వారు ఒప్పుకుంటారు” అన్నారు. నేను అలాగే చేశాను. ఆశ్చర్యంగా మూడు రోజులలోనే నాకు వారినుండి రిపై వచ్చింది, “నీవు కోరినట్లే నీ రాజీనామాను అంగీకరిస్తున్నాము. కానీ నీవు ఒక సంవత్సరంపాటు మా కంపెనీకి కన్సల్టెంటుగా సేవలందించవలసి ఉంటుంది” అని చెప్పారు.

ఆ సంవత్సరం నవంబరు 19వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో మహిళా దినోత్సవం జరుగుతోంది. స్వామి అందరికీ చీరలు పంచిపెడుతూ మందిరం వరండాలోకి వచ్చారు. నన్ను చూసి, “నేను నీకోసం కూడా ఒక చీర ఉంచాలి” అన్నారు. “ఎందుకంటే నీకు పనీపాటా ఏమీ లేదు. ఇంట్లో కూర్చోవడమే కదా! అందుకు” అన్నారు. అసలే ఏ పనీ లేకుండా బాధలో ఉన్న నాకు పుండుమీద కారం చల్లినట్లయింది. కానీ అంతలోనే ఆ అనంత కరుణాసముద్రుడు, “నీవు ఛార్జెడ్ ఎకౌంటెంట్వి కదా! ఒక చిన్న ఆఫీసు పెట్టుకో! నీవు నా పనులు చెయ్యి, నీ విషయాలన్నీ నేను చూసుకుంటాను” అన్నారు. స్వామి చెప్పినట్లే చేశాను. అప్పటినుండి నాకు స్వామివద్ద ఎన్ని అవకాశాలో! ఎన్ని మధురానుభూతులలో! అప్పటికీ ఇప్పటికీ అదే దయ. అందుకే నేను స్వామిని ఇదే ప్రార్థిస్తూ ఉంటాను, “స్వామీ, నా తుదిశ్వాసవరకూ, నా చివరి రక్తపుబొట్టువరకూ నేను మీ సేవలోనే తరించాలి.”

అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం సాయీశ్వర సంకల్పమే!

2006లో ప్రశాంతినిలయంలో అతిరుద్రమహాయజ్ఞం జరిగింది. వాస్తవంగా చెప్పాలంటే, అది స్వామి

మానవాళికి ప్రసాదించిన ప్రేమకానుక. దీనికి ఎవరూ కారకులు కాదు. అది స్వామి సంకల్పము. ఒకసారి బృందావన్లో స్వామివారు నాతో, “వచ్చేవారం పుట్టపర్తి రా, మనమొక పనిచెయ్యాలి” అన్నారు. స్వామి శనివారం ప్రశాంతినిలయం వెళుతుంటే నేనుకూడా స్వామి రమ్మన్నారు కదా, లేట్ చేయడమెందుకని కారులో వారిని అనుసరించాను. దారిలో బాగేపల్లి దగ్గర స్వామి కొద్దిసేపు ఆగారు. అక్కడ నన్ను చూసి, “ఏయ్ వినయా, నిన్ను రమ్మన్నది సోమవారము, ఈరోజు కాదు” అన్నారు.

ఐతే, ఈ ప్రయాణానికి ముందు నేను, నా శ్రీమతి ఇద్దరం కలసి శివపురాణాన్ని ఉదయమే 2 గంటలకు ప్రారంభించి రోజుకు 9 గంటల చొప్పున 18 రోజులపాటు దానిలో చెప్పిన పద్ధతి ప్రకారం మా ఇంట్లో పారాయణం చేశాము. మేము పారాయణం చేస్తున్నంతకాలమూ స్వామి పటంనుండి అమృతం స్రవించేది. చివరిరోజు ఈ అమృతం ఓంకారం మాదిరిగా వచ్చింది. శివపురాణంలో దక్షుడు పరమశివుని అవమానపరచినందుకు అమ్మవారైన సతీదేవి యోగాగ్నిలో పడి తనువు చాలించగా, ఉగ్రుడై, రుద్రుడై దక్షుడి యజ్ఞాన్ని శివుడు ధ్వంసం చేసినట్లుగా ఉంది. నాకు ఈ పారాయణం చేస్తున్నంతకాలమూ పదేపదే పరమపావనమూర్తి, ప్రేమస్వరూపుడూ, భోలాశంకరుడూ అయిన శివుని ‘రుద్రుడు’ అని ఎందుకు పిలుస్తారు? ‘రుద్ర’ అన్న పదం కోపానికి చిహ్నంగా, వినడానికి ఇబ్బందికరంగా ఉందికదా అనిపించేది. అంతేకాదు, మన ప్రేమమూర్తి స్వామి సన్నిధిలో స్వామికి ప్రీతిపాత్రమయ్యేవిధంగానూ, అందరికీ ఆనందాన్ని పంచే విధంగానూ ఏదైనా కార్యక్రమం ఎందుకు చేయకూడదు అనిపించేది. కొందరు వేదపండితులను సంప్రదించాను. అతిరుద్రయాగం అన్నింటికన్నా విశిష్టమైనదని చెప్పారు. ఒకవేళ స్వామి అంగీకరిస్తే స్వామి సన్నిధిలో ఈ యాగాన్ని నిర్వహించి, శివుడు ఎంత ప్రేమగా ఉంటాడో ప్రపంచానికి తెలపాలనే లక్ష్యంతో, స్వామి ఎలాగూ సోమవారం రమ్మన్నారుకదా అని ఆలోచుగా ప్రోగ్రాం మొత్తం తయారుచేసి రేడిగా ఉంచుకున్నాను.

ప్రశాంతినిలయం వెళ్ళి దర్శనంలైనులో కూర్చున్నాను. సోమవారము దర్శనం లైనులో స్వామి నన్ను చూసి

చిరునవ్వులు చిందించారు. మంగళవారం ఉదయం నాదగ్గరికి వచ్చి, “నిన్న సోమవారము సోమేశ్వరుని దర్శనము, ఈ రోజు సోమేశ్వరుని భాషణము” అంటూ “లోపలికి పద” అన్నారు. నేను ఇంటర్వ్యూ రూంలోకి వెళ్ళిన తర్వాత, “ఏమి సమాచారము?” అన్నారు. నేను మోకాళ్ళపై లేచి నా ప్లాను అంతా చూపించబోయాను. స్వామి కనీసం దానిని చూడనైనా చూడకుండా అవన్నీ

ప్రక్కకి నెట్టేస్తూ, కొద్ది క్షణాలు ధ్యానముద్రలోకి వెళ్ళి, తర్వాత కనులు తెరచి “అతిరుద్ర మహాయజ్ఞం చెయ్యి, నేను దగ్గరుండి జరిపిస్తాను. అది నిర్వహింపవలసిన సమయం వచ్చింది” అన్నారు. కాబట్టి, ఇది దివ్య సంకల్పము. మనలను నిమిత్తమాత్రులుగా చేసుకొని స్వామి ఈ మహాయజ్ఞాన్ని జరిపించుకున్నారు.

(ఇంకా ఉంది)

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHI NILAYAM - 515134, (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2018-19

Admissions to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls) for the academic year 2018-19 will take place in **June 2018**. The medium of instruction is English and the school is wholly residential.

Admission criteria for Class I **

Age Limit: 5½ years to 6½ years as on 30th Sept 2018 (Duplicate copy of Date of Birth Certificate – "issued by competent authority" shall be produced).

The Date of Birth should be between 30-03-2012 and 30-03-2013.

** Note: Admissions for class 1 will be under "RTE Act 2009" by Random method

Admission criteria for Class XI

Only English Medium students are eligible to apply.

Prospectus and Application forms can be obtained from **1st January 2018** onwards till **31st January 2018** either from the office of **Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi** by paying cash Rs.100/- (Timing: 10 am to 11 am / 2 pm to 3 pm on all days except Sundays and holidays)

(or) can be downloaded from our website: **www.ssshss.edu.in**

The downloaded filled in application should be sent along with a Demand Draft drawn in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School on STATE BANK OF INDIA, Puttaparthi Branch (CODE no:02786)** for the value of Rs.100/- with self-addressed stamped Rs. 10/- cover (Size: 15 cm x 24 cm) .

The last date for submission of filled in application form will be **15-02-2018**

E-mail: ssshss@gmail.com

Phone No: 08555-289289

PRINCIPAL

“యదా యదా హి ధర్మస్య...”

అ

ఆర్. కె. కరంజియా

బ

[“రా, చూడు, పరీక్షించు, అనుభవంలోకి తెచ్చుకో, విశ్వాసం కలిగి ఉండు. నావలన ప్రయోజనం పొందే పద్ధతి అదే!” అని ఉద్ఘాటించారు భగవాన్. పలువురు నాస్తికులు, హేతువాదులు భగవాన్‌ని పరీక్షించాలని వచ్చారు, చూశారు, పరమ భక్తులై తరించారు. నాలుగు దశాబ్దాలపాటు ‘బ్లిట్జ్’ వారపత్రికను నడిపిన స్వర్గీయ ఆర్.కె. కరంజియా ఆ కోవకు చెందినవారే! “నీ కంటిచూపులో ఏ చలువ ఉన్నదో - ఆనందబాష్పాలు జాలువారు; నీ మందహాసాన ఏ మహిమ ఉన్నదో - పాషాణ హృదయమ్ము పరవశించు” అని ఓ భక్తకవి కీర్తించినట్లుగా స్వామివారి కరుణారుణకాంతులు సోకినంతనే కరడుగట్టిన నాస్తికత్వం సహితం కరిగి ఆనందబాష్పధారలై ప్రవహించడంలో ఆశ్చర్యమేమున్నది! 1976లో ఆయన తొలిసారి ప్రశాంతినిలయంలో అడుగుపెట్టి భగవాన్ దర్శన సంభాషణాదులతో ఎంతగా ఉత్తేజితులైనారంటే, స్వామి సన్నిధికి రాకపూర్వం పత్రికాముఖంగా కువిమర్మలు గుప్పించిన ఆ చేతితోనే స్వామివారి అవతార దివ్య వైశిష్ట్యాన్ని బహుధా శ్లాఘిస్తూ, “గాడ్ లిప్స్ ఇన్ ఇండియా” (భగవంతుడు భారతావనిలో అవతరించాడు) అనే గ్రంథాన్ని రచించారు. స్ఫూర్తిదాయకమైన ఆయన అనుభవం, ఆయనతో భగవాన్ సల్పిన అనుగ్రహభాషణం తాలూకు వివరాలు... సంక్షిప్తంగా ఆయన మాటల్లోనే.....]

కలిలో ధర్మస్థాపనకై ఏతెంచిన శిరిడీ సాయి, పర్తి సాయి మరియు భవిష్యత్తులో రానున్న ప్రేమసాయి అనే అవతారత్రయంలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు రెండవవారు. “శ్రీరాముడు సత్యధర్మాలను పోషించడానికి వస్తే శ్రీకృష్ణుడు శాంతిప్రేమలను నెలకొల్పడానికి అవతరించాడు. కలిలో ఈ నాలుగు విలువలూ పూర్తిగా అంతరించిపోయే ప్రమాదం ఏర్పడడంచేత అధర్మము నుండి ధర్మాన్ని రక్షించడానికి విశ్వవైతన్యశక్తిని పరిపూర్ణంగా ధరించిన శ్రీ సత్యసాయి అవతారం వచ్చింది” అని ఉద్ఘాటించారు బాబా.

“అందరిలోనూ ఆ దివ్యత్వం ఉన్నది. మీరందరూ నావలనే దివ్యమైనవారే! ఉన్న భేదమల్లా మీకు మీ దివ్యత్వం గురించిన ఎటుక లేదు. కర్మబంధంలో చిక్కుకోవడంవల్ల మీరు దేహాన్ని ధరించారు. కానీ, నేను ఈ దేహాన్ని స్వీయ సంకల్పంతో ధరించాను. మీరు కోరికలతో అటూ ఇటూ ఊగిసలాడుతూ

ఉంటారు. మిమ్మల్ని కోరికలు లేని నిశ్చల స్వభావులుగా చేయాలన్న కోరిక తప్ప నాకు మరో కోరిక లేదు” అని ఉద్ఘాటించారు భగవాన్ బాబా.

అంతేకాదు. నావంటి నిత్యశాంతితులకు బాబా మరో చక్కని సందేశాన్నిచ్చారు:

“సముద్రం నుండి ముత్యాలను పొందగోరువారు సముద్రపులోతులలోకి వెళ్ళి తీరాలి. అట్లే, నా ప్రేమనూ, అనుగ్రహాన్ని పొందగోరే వ్యక్తి నా దివ్యత్వపులోతుల్లోకి ప్రవేశించి నాలో ఐక్యమై పోవాలి. అప్పుడు తన అంతరంగంలోనే నన్ను దర్శించగలడు. తీరం దగ్గరే నిలబడి ‘సముద్రం’లో ముత్యాలు లేవని వాదించేవారు నా సహాయాన్ని పొందలేరు.”

ఈ ‘అనంత ప్రేమసాగరం’ లోతుల్లోకి నేనింకా దూకలేదు కానీ, నేను బాబాను దర్శించిన ప్రతిసారీ అదొక

అలౌకికమైన దివ్యానుభవంగా మిగిలింది. తొలిసారి నేను బాబాను కలుసుకున్నప్పుడు బాబా రెండున్నర గంటలసేపు మా నడుమ గచ్చునేలమీదనే కూర్చున్నారు. బాబానుండి శక్తిమంతమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రేమానుగ్రహాలు ప్రసరించడం నేను స్పష్టంగా అనుభవించాను. అంతేగాక, నా జీవితాన్ని, నా వృత్తిని ప్రభావితం చేస్తూ చోటుచేసుకుంటున్న పలు నిగూఢమైన మార్పులగురించి కూడా బాబావారు వివరించడం నన్ను చాలా ఆశ్చర్యపరచింది. నేను అడగబోయే ప్రశ్నలు వారికి ముందే తెలుసన్నట్లు నాకు స్పష్టమైంది. నేనేదైనా ఒక ప్రశ్న అడగడం మొదలెట్టగానే ఆపమన్నట్లుగా వారు నా మోకాలిమీద చిన్నగా తట్టి దానికి సమాధానం చెప్పడం ప్రారంభించేవారు. నేను ఏ ప్రశ్ననూ పూర్తిగా అడగలేదు. అయినా అన్నింటికీ పూర్తిగా సమాధానాలు దొరికాయి.

పరమానందపు శిఖరం

క్రైస్తవులకు వాటికన్ నగరం ఎటువంటిదో ఆధ్యాత్మికజిజ్ఞాసువులకు ప్రశాంతినిలయం అటువంటిదే! ఆశ్రమానికి అది సార్థకనామం. అక్కడి ప్రశాంత ఆధ్యాత్మిక వాతావరణం సందర్శకులను మంత్రముగ్ధుల్ని చేస్తుంది. ప్రాతఃకాలంలో భక్తులంతా చేరి సల్పిన ప్రణవోచ్ఛారణతో పరిసరాలు ప్రతిధ్వనించాయి. ప్రశాంతి నిలయం పద్ధతిలో సామూహిక ప్రణవోచ్ఛారణ చేస్తే దానివలన ఒక గ్రామము, ఒక నగరము, ఒక దేశమూ ఎంతటి మహత్తరమైన శక్తిని సంతరించుకోగలవా అన్న ఆలోచన వచ్చింది. ఆ శక్తి పర్వతాలను సహితం కదిలించగలదు, నదుల ప్రవాహాదేశను సహితం మార్చగలదు. ఓంకారం తరువాత గానం చేయబడిన సుప్రభాత ప్రార్థనకు అప్పుడే నిద్రలేస్తున్న ప్రకృతిమాత బిడ్డల కిలకిలారావాలు సహజ వాయిద్యాలయ్యాయి.

కొద్దిసేపటికి సుదూరతీరాలనుండి వచ్చిన వేలాది భక్తులంతా బాబావారి దర్శనార్థం మందర ప్రాంగణంలోకి వచ్చి కూర్చున్నారు. బాబావారు కాషాయాంబరధారియై తమ నివాసం నుండి భక్తుల మధ్యకు నడచి వస్తూంటే భూమిపై తేలి వస్తున్నారా అనిపించింది. భక్తులకూ

బాబాకూ మధ్య గల దివ్యప్రేమానుబంధం అత్యంత గాఢమైనదిగా తోచింది. ఇది పూర్తిగా స్వానుభవంతో తెలుసుకోవలసిన విషయం. బాబావారు కేవలం ధనికులను, అధికారహోదాలో ఉన్నవారిని మాత్రమే పట్టించుకుంటారన్న దురభిప్రాయాన్ని నా మనసునుండి పారద్రోలుతూ బాబా మొట్టమొదట గ్రామీణులు కూర్చున్నవైపుకే వెళ్ళారు. వారిలో కొందరిని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారుకూడా. బాబా ఎంపిక చేసినవారు పేద, బలహీనవర్గాలకు చెందినవారు; అనారోగ్య పీడితులు. ఒక మానసిక వికలాంగుడుకూడా ఉన్నాడు. ఆ గదిలోపల ఏమి జరిగిందో నాకు తెలీదుగాని, వారంతా బయటికి వచ్చినప్పుడు ఎంతో సంతోషంగానూ, సంతృప్తిగానూ కనిపించారు.

ఆపైన బాబా నన్ను లోపలికి పిలిచారు. గదిలోపలికి వెళుతూ నేను ఒకసారి వెనుకకు తిరిగి చూస్తే అవతలివైపు ఎంతోమంది శ్రీమంతులైన భక్తులు కూర్చుని ఉన్నారు. వారంతా నా ఇంటర్వ్యూ జరిగిన రెండున్నర గంటలసేపు

వేచియుండవలసివచ్చింది. అంటే, బాబా దృష్టిలో మొట్టమొదట పేదవారు, చిట్టచివర ధనవంతులు; మధ్యలో నేను - పైగా సంశయవాదిని, మార్క్సిస్ట్‌ని; అంతవరకూ బాబాను బహిరంగంగా విమర్శించినవాడిని.

ఆధ్యాత్మిక సామ్యవాదం

సమాజంలో ఒకవైపు సంపద, అధికారం; మరోవైపు పేదరికం, బలహీనత - ఈ రెంటిమధ్య పెరుగుతున్న అంతరానికి బాబావారు చెప్పిన పరిష్కారం ఏమిటంటే, పోటీతత్వానికి, వైరుధ్యానికి తావులేకుండా సమానత్వ ప్రాతిపదికన సోదర భావంతో ఇరువర్గాలనూ ఒకే వర్గంగా దగ్గరకు చేర్చడమే! బాబా చేస్తున్నదికూడా ఇదే! ధనికులలోనూ, పేదలలోనూ ఇరువర్గాలూ కలసి పరస్పర సహకార భాగస్వాములుగా పనిచేయగలిగే ఆధ్యాత్మిక దృక్పథాన్ని పెంపొందిస్తున్నారు. బాబా ప్రేమానుగ్రహాల చల్లని నీడలో ఇరువర్గాలలోనూ అభిలషణీయమైన మార్పు చోటుచేసుకుంటున్నది. కలవారికీ లేనివారికీ మధ్య ఉండే అడ్డంకుల్ని సూక్ష్మంగా తొలగిస్తూ సమానత్వ ఏకత్వభావాలను పెంపొందిస్తున్నారు బాబా.

“ఈ ఆశ్రమంలో ఇరువురూ కలసి జీవిస్తూ పని చేస్తారు. సమానులుగా కలసి సేవ చేస్తారు. ఏవిధమైన వ్యత్యాసాలూ లేవు. ధనవంతులకు ఏవిధమైన ప్రత్యేక సౌకర్యాలూ ఏర్పాటు చేయలేదు. ధనికులు కూడా ఇక్కడ సామాన్యుల వలె జీవిస్తారు. ఆశ్రమ నియమాలకనుగుణంగా అందరూ కలసిమెలసి ఉంటారు” అని వివరించారు బాబా.

ప్రశాంతినిలయంలో నా చుట్టూతా ఇందుకు ఎన్నో నిదర్శనాలు గోచరించాయి. నిలయ ప్రాంగణాన్ని చీపురుతో ఊడుస్తున్న మహిళ మునుపు ఒక మహారాణి. ఆశ్రమంలో నా అవసరాలను చూసుకున్న వ్యక్తి మెజిస్ట్రేట్ పదవికి రాజీనామా చేసి బాబా సన్నిధిలో ఉండిపోయిన సేవతత్పరుడు. బాబాతో ఇంటర్వ్యూలో అనువాదకునిగా సేవలందించిన వ్యక్తి భారతదేశంలో పేరెన్నికగన్న సైంటిస్టు. ఇంతకుమించి చెప్పే అవసరం ఉందా!

“మా క్రమశిక్షణ ఎంతో కఠినమైనది. అయినా ధనికులూ పారిశ్రామికవేత్తలూ ఇక్కడికి రావాలని ఆశిస్తుంటారు. ఎందుకు? భూమిపైన ఏ సంపదా, ఏ అధికారమూ కొనలేని, అందించలేని మానసిక శాంతిని వారు ఇక్కడ పొందగలుగుతారు. ఆధ్యాత్మిక నిధులను పొందాలంటే ప్రాపంచికమైన కోరికలూ, సుఖాలనూ విడనాడాలి. ధనికులూ, పేదవారూ అందరూ కోరే మానసికశాంతికి మార్గదర్శనం చేయడమే నా లక్ష్యం. ఆ ఆధ్యాత్మిక వికాసంలో - బ్రహ్మానంద స్థితిని డబ్బుతో కొనుక్కోలేమనీ, దానిని తనకు తాను తప్ప వేరెవ్వరూ తనకు కానుకగా ఇవ్వలేరనీ సాధకుడు తెలుసుకుంటాడు” అన్నారు బాబా.

అందరిలోనూ అంతర్యామిగా దివ్యత్వం ఉన్నదన్న భావన ధనికులకూ పేదలకూ మధ్య ఇచ్చి పుచ్చుకునే సోదర భావాన్ని సృజిస్తుంది. కలవారు తమ మితిలేని వాంఛలను త్యజిస్తారు, లేనివారు తమ కనీస అవసరాలను తీర్చుకోగలుగుతారు. బాబా చెప్పారు, **“మితమైన కోరికలు కలవాడే ఐశ్వర్యవంతుడు”** సంపదనూ సంతోషాన్నీ ఈ ప్రమాణంతో బేరీజు వేస్తే, పేదవారు ఆధ్యాత్మికంగా ధనికులై యుండవచ్చు, ధనికులు ఆధ్యాత్మికంగా పేదవారై యుండవచ్చు. **“వాంఛాపరిత్యాగమే మనిషిని దివ్యత్వానికి సమీపంగా చేరుస్తుంది. నా అనుగ్రహాన్ని కోరుకునేవారు వాంఛలనూ, లోభత్వాన్నీ వదలుకోవాలి”** అన్నారు బాబా. ఇలా ప్రేమ, సహకారం, సోదరత్వాలపై ఆధారపడిన ధర్మకర్తృత్వం క్రింద ఆర్థిక వనరులను చేర్చడంద్వారా బాబావారు ఒకవిధమైన ఆధ్యాత్మిక సామ్యవాదాన్ని అవిష్కరిస్తున్నారు. **“పారమార్థిక దృష్టితో ప్రాపంచిక అంశాలను చూడవలసిన అవసరమున్నది. ఇది మానవునిలో సామాజిక స్పృహను, పరస్పర సహకార స్ఫూర్తిని పెంపొందించి దేశ సౌభాగ్యానికి దోహదం చేస్తుంది”** అన్నారు.

జనుల ఆర్థిక స్థితిగతులలో గల అసమానతలను తొలగించడానికి బాబా సూచించిన ఆధ్యాత్మిక సూత్రం కోరికలపై అదుపు సాధించడమే.

“కోరికలను అరికట్టుకొని ఆధ్యాత్మిక దృక్పథంతో జీవనం సాగించండి. అప్పుడు అందుబాటులో ఉన్న వనరులు మానవాళి అంతటికీ సరిపోవడమే గాక సామాజిక ఆర్థికవ్యవస్థలో పోటీల ఉద్రిక్తతలు తొలగిపోయి మానసికశాంతి నెలకొంటుంది. దేహమనే నావలో జనన మరణాలకు మధ్య సాగే ప్రయాణమే జీవితం. కాబట్టి, కోరికలనే ‘లగేజీ’ ఎంత తక్కువైతే అంత మంచిది. వచ్చేటప్పుడు ఇంత బట్టవైనా చుట్టుకొని రాలేదు. పోయేటప్పుడు అడ్రసైనా ఇచ్చిపోరు. ఇక మధ్యలో ఈ కోరికల బరువును పెంచుకోవడమెందుకు? ఆస్తులను సంపాదిస్తూ, ‘ఎండమావుల’ వెంట పరుగులు తీస్తూ కాలాన్ని వృథా చేయడంకన్నా నిత్య సత్యమైన ఆత్మను తెలుసుకోవడం శ్రేయస్కరం కదా. ఈవిధమైన ఆధ్యాత్మిక బోధలతో జనుల వైఖరిని మార్చడమే నా లక్ష్యం” అని బాబా ఉద్ఘాటించారు.

ఇంటర్వ్యూలో నా ప్రశ్నలకు సమాధానంగా బాబా చెప్పిన విషయాలు నా అంతరంగంలో అలముకొన్న కారుచీకట్లను పారద్రోలి కాంతివధం చూపాయి. మానవ సోదరత్వమే లక్ష్యంగా తాము చేపట్టిన ఆధ్యాత్మికోద్యమం - Work (కర్మ), Worship (ఉపాసన), Wisdom (జ్ఞానము) అనే మూడు ప్రధానమైన ‘W’ల మీద ఆధారపడిందని బాబా చెప్పారు

పూర్వావతారమైన శిరిడీ సాయి మతాతీత వ్యవస్థకు పునాది వేసి, మానవాళికి కర్తవ్యాన్ని ఉపదేశించారు. అదే Work (కర్మ). ప్రస్తుత సత్యసాయి అవతారం అందరిలోనూ భగవంతుడున్నాడు కనుక ఒకరినొకరు గౌరవించి, ప్రేమించి, సహాయం చేసుకోవాలి, అప్పుడు చేసే ప్రతి పనీ దైవారాధనగా మారుతుందన్న సందేశాన్నిస్తోంది. అదే Worship (ఉపాసన). ఇక రాబోయే ప్రేమసాయి అవతారం - భగవంతుడు అందరిలో ఉండడమే కాదు, నీవే భగవంతుడవన్న సందేశాన్నిచ్చి మానవునికి మాధవునితో గల

ఏకత్వాన్ని నిరూపిస్తుంది. అదే **Wisdom (జ్ఞానము)**” అన్నారు బాబా.

అందరిలోనూ ఒకే దివ్యాంశ ఆత్మస్వరూపంగా ఉన్నదనే సత్యాన్ని ఆధ్యాత్మికబోధలతోనూ, ప్రేమశక్తితోనూ వ్యక్తపరచి ‘వర్క్, వర్షిష్, విజ్డమ్’ అనే విశ్వమతంలో అందరినీ ఏకం చేయవలసిన అవసరమున్నది. ఈ సత్యాన్ని నిరూపించి తద్వారా మానవాళిని ఒకే కులంగా, ఒకే కుటుంబంగా రూపొందించడమే తమ అవతార లక్ష్యమని తెలిపారు బాబా. ఒకసారి ఈ సత్యాన్ని గుర్తిస్తే మానవునికి, మాధవునికి మధ్యగల దివ్యానుబంధం సుస్పష్టమవుతుందని, అప్పుడు విశ్వమంతటా ప్రేమ ప్రకాశం నిండి మానవాళికి మార్గదర్శనం చేస్తుందని పేర్కొన్నారు. “ఉన్నది ఒకే కులము, మానవ కులము; ఉన్నది ఒకే మతము, ప్రేమమతము; ఉన్నది ఒకే భాష, హృదయ భాష” అని ప్రబోధిస్తూ, ఇటువంటి ఏకత్వాన్ని ఆచరణాత్మకం గావించడంద్వారానే సమాజంలో సుఖ శాంతులు నెలకొనగలవని బాబా వెల్లడించారు.

ఈవిధంగా మానవుడు తనలో ఉన్న దివ్యత్వాన్ని ప్రేమ, భక్తి, వైరాగ్యాలతో ఆవిష్కరింపజేసుకొని జ్ఞానసిద్ధిని పొందడానికి బాబావారు ప్రేరణ కలిగిస్తున్నారు. ప్రాపంచికతలోనూ, అహంకారంలోనూ కూరుకుపోయిన మానవుణ్ణి ఆ ఊబిలోంచి వెలికితీసి, ఆ దుర్వాసనలు వదిలించి, తిరిగి అతనిని దేవుని ప్రతిరూపంగా తీర్చిదిద్దడమే బాబావారి లక్ష్యం.

“వేర్వేరు మతవిశ్వాసాలను ఉండనివ్వండి. భగవంతుని వైభవాన్ని వివిధ భాషలలో, విభిన్న రాగాలలో గానం చేయనీయండి. మానవుల మధ్య వెలుగొందే సమైక్యతా జ్యోతిని ఆర్పివేయ నంతవరకు వాటి మధ్యగల వ్యత్యాసాలను ఆమోదించవలసిందే, గౌరవించవలసిందే!”

బాబా ప్రేమమతాన్ని మాత్రమే బోధిస్తారు. అదే మానవుల్ని దైవపితృత్వ, మానవ సోదరత్వ స్ఫూర్తితో ఐక్యం చేస్తుంది. బాబా మాట్లాడే భాష మనోబుద్ధులకు అతీతమైన హృదయభాష. అది మనిషికి మనిషికి మధ్య, మనిషికి దైవానికి మధ్య అనుబంధాన్ని పునరుద్ధరించి సమాజంలో

శాంతి సామరస్యాలను నెలకొల్పుతుంది. జాతిమత భేదాలకు అతీతంగా విశ్వజనీనమైన ప్రేమసామ్రాజ్యాన్ని ఆవిష్కరించడంద్వారా జనులలో ప్రపంచమంతా ఒకే కుటుంబమన్న సమైక్యతాస్ఫూర్తిని కలిగిస్తున్నారు బాబా. ఈనాటి మానవుడు సంకుచిత మనస్సుడై సాటి వ్యక్తులతో, ప్రకృతితో, దైవంతో తనకు గల అవినాభావ సంబంధాన్ని విస్మరించడంవల్ల ఉత్పన్నమైన పెనుసమస్యకు ఆధ్యాత్మిక ప్రేమద్వారా పరిష్కార మార్గం చూపించాలన్నది బాబా ఉద్దేశ్యం. స్వార్థ స్వప్రయోజనాపేక్షతో మనిషి సాటిమనిషి నుండి వేరుపడడంవలనా, దైవమునుండి కూడా తాను వేరుపడడంవల్లనే ఈనాడు ప్రపంచం తీవ్ర సంక్షోభంలో చిక్కుకున్నది. ఈ భయానక స్థితినుండి మనిషిని కాపాడడానికి బాబా ఒక క్రొత్త సూత్రాన్ని ప్రతిపాదించారు. ప్రేమద్వారా మనిషి మానసిక చైతన్యాన్ని ఉన్నస్థాయి నుండి ఉన్నత స్థాయికి గొనిపోవడం అన్నదే వారు ఆచరణాత్మకంగా ప్రతిపాదించిన ఆ క్రొత్త సూత్రం.

బాబావారు తమ సంకల్పమాత్రాన ఒక రాతిముక్కను అందమైన కృష్ణవిగ్రహంగా మార్చడం భక్తులకు

అనుభవమే. రాతిముక్కనే దేవునిగా మార్చగలిగిన ఆ మహిమాన్వితమూర్తి స్వతస్సిద్ధంగానే దైవాంశ సంభూతుడైన మనిషిని మాధవునిగా మార్చలేరా! మానవత్వాన్ని మాధవత్వంగా పరిణమింపజేయాలన్న ఏకైక ధ్యేయంతో బాబావారు దేశ విదేశాలలో వేలాదిగా ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ఆధ్యాత్మిక సామాజిక సేవాసంస్థల ద్వారా తమ ప్రేమసందేశాన్ని విస్తరింపజేస్తున్నారు. ప్రేమ, పరస్పర సహకార సుహృద్భావాలతో విలసిల్లే తమ ఆధ్యాత్మికసామ్రాజ్యంలోకి చుట్టూ ఉన్న సమాజాన్నేకాక మొత్తం దేశాన్నీ, యావత్ ప్రపంచాన్నీ ఆకర్షిస్తున్నారు. దీనినుండి వారు తమకోసం ఆశిస్తున్నదేమిటి? ఏమీ లేదు. **“నావద్దకు వట్టి చేతులతో రండి, వాటిని నేను నా ప్రేమానుగ్రహాలతో నింపివేస్తాను”** అన్నదే విశ్వమానవాళికి వారందిస్తున్న దివ్యసందేశం.

**("FULL FLAME - Infinite Scenarios"
గ్రంథంలోని వ్యాసానికి సంక్షిప్త స్వేచ్ఛానువాదం)**

తెలుగుసేత: దర్శా నుజుతాశాస్త్రి

వేయి తల్లుల ప్రేమ

తిరుచినాపల్లి నుండి పలమనేరు ప్రయాణం నాకు బాబాలోని ప్రేమతత్వాన్ని గుర్తించే మరపురాని అవకాశం కలగజేసింది. మార్గమధ్యంలో కారుచక్రం పాడైపోవటంవల్ల ఆ రాత్రికి అటవీశాఖవారి విశ్రాంతి గృహంలో మేము ఆగిపోవలసివచ్చింది. ఆ రెస్టూరంట్‌లో మంచాలు, పక్కలు, దుప్పట్లు, పరుపులూ ఏమీ లేవు. రాత్రి చలి విపరీతంగా ఉంది. తిరుచినాపల్లిలో ఒక భక్తుడు స్వామికిచ్చిన శాలువాను స్వామి కప్పుకునేలా ఆ రాత్రి ఎలాగో ఒప్పించాము. ఆ నిశ్శబ్దంలో మెల్లగా మమ్మల్ని నిద్ర ఆవహించింది. తెల్లవారి మెలకువ వచ్చి చూసేసరికి, నా తలనుండి పాదాలవరకు శాలువా వెచ్చగా కప్పబడి ఉంది. ‘సాయిమాత’ ప్రేమగా నాకు మెలకువ రానీయకుండా మృదువుగా ఆ శాలువాను కప్పినారన్నమాట! బాబా ముందు కన్నీళ్ళతో కరిగిపోయాను. అలా కన్నీటితో స్వామి చరణారవిందాలను అభిషేకించుకోవడంకంటే బాబా నాకు కలిగించిన అంతటి భాగ్యానికి, నాకు నేర్చిన పాఠానికి కృతజ్ఞతను ఎలా తెల్పుకోగలను!

(స్వర్గీయ ఎన్. కస్తూరిగారి ఆత్మకథ ‘శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమసుధా స్రవంతి’ నుండి)

ఘంటసాల ఆత్మ నివేదన

ఆ

శ్యామలా రామకృష్ణ (ఘంటసాలగారి పెద్ద కుమార్తె)

ఐ

భగవంతుడు గానప్రియుడు, గానలోలుడు. కనుకనే, తుంబుర నారదులు నిరంతరం భగవత్సన్నిధిలో గానం చేస్తూంటారు. గానంతోనే భగవంతునిలో లీనం కావచ్చు అని పలుమార్లు తమ దివ్యోపన్యాసాలలో పేర్కొన్నారు మన ప్రియతమ భగవాన్. కనుకనే, “సంగీత జ్ఞానము భక్తి వినా సన్మార్గము కలదే మనసా” అని గానం చేశారు శ్రీత్యాగరాజస్వామి. భక్తిభావముతో నిండిన సంగీతకళా నీరాజనములు సమర్పించి శ్రీ సత్యసాయి భగవానుని

ప్రేమానుగ్రహాలకు పాత్రులైన గానగంధర్వులలో స్వర్గీయ ఘంటసాల వేంకటేశ్వరరావుగారు సుప్రసిద్ధులు. విద్యార్థులు భక్తినంగీత కార్యక్రమాలను తమ సన్నిధిలో సమర్పించే సందర్భాలలో భగవాన్ సంభాషిస్తూ, ఘంటసాలగారి భక్తిప్రపత్తులను, ఆయన గానమాధుర్యాన్ని ఎంతగానో కొనియాడేవారు. మధుర గాయకులు ఘంటసాలగారికి, సామగానప్రియులు శ్రీ సత్యసాయిశ్వరులకు మధ్యగల దివ్యప్రేమానుబంధానికి అద్దంపట్టే అనుభవాలు శ్రీమతి శ్యామలా రామకృష్ణగారి మాటల్లో.....

భుక్తికోసం నాన్నగారు సినిమా పాటలు పాడినా ప్రవృత్తి ఆయనని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి సన్నిహితులను చేసింది. బాబావారికి కూడా నాన్నగారంటే ప్రత్యేక అభిమానం. బాబావారు మద్రాసు ఎప్పుడు వచ్చినా నాన్నగారు మమ్మల్నందరినీ తీసుకువెళ్ళేవారు. మా కుటుంబం, పి. సుశీలగారి కుటుంబం, అంజలీదేవిగారి కుటుంబం ఇలా రెండు, మూడు కుటుంబాలతో కలసి బాబావారు అందరినీ పేరుపేరునా పలుకరిస్తూ, సంభాషిస్తూ, మధ్యలో “బంగారూ! ఒక పాట పాడు” అని నాన్నగారితో పాటలు పాడించుకుంటూ కొన్ని గంటలు గడిపేవారు. నాన్నగారికి బాబావారియెడల భక్తి పెరిగిన కొద్దీ ఆయన ప్రతి క్షణం తనని వెన్నంటి ఉన్న భావన

ఎక్కువైంది. బాబావారిలో ఆ సర్వేశ్వరుడే కనిపించడం ప్రారంభమైంది. ఆ భగవంతుడికి తన హృదయావేదనను విన్నవించుకున్నట్లుగా బాబావారికి విన్నవించుకుంటూ కొన్ని పాటలు వ్రాశారు. వాటికి రాగాలు కూర్చి పాడి వినిపించారు.

నన్నేలవా సత్యసాయిబాబా

కన్నీట పాదాలు కడిగేను బాబా

॥నన్నే॥

ఏ చోట కన్నా నీ రూపమే

ఏ నోట విన్నా నీ నామమే

మంగళకరమో మార్గము జూపా

మహిలో వెలసిన శాంతి స్వరూపా

॥నన్నే॥

కన్నీటి కెరటాల అలల తెరల నిను
కాంచలేకున్నాను కరుణించమన్నాను
తనువు మనసు అర్పించనున్నాను
అందుకో అందుకో అందుకో బాబా ||నన్నే||

నాలో ఏదో వేదన
నాకేల ఈ వింత శోధన
మనసార జేసేను ఆరాధన
ఆనందముగ సేతు నాత్మార్పణ
బాబా సత్యసాయిబాబా (3)

బాబా సత్యసాయిబాబా
భవబంధముల ద్రుంచి కాపాడవా ||బాబా||

నీ శుభ నామము స్మరణము జేసి
పరమానందము బడిసితినియ్యా
రేయి పగలు నీ రూపమునే
నా కన్నులలో నిలిపితినియ్యా
భక్తుని కభయము నీయవయా బాబా ||బాబా||
పావనమగు నీ పాద కమలము
సోకినచోటే సిరుల నిలయము
సత్యమైన నీ చల్లని మాట
సకల జనులకు శాంతికి బాట ||బాబా||

ఒకసారి అమ్మ, నాన్న పుట్టపర్తి వెళ్ళారు. నాన్నగారి
ఆరోగ్యం అంత బాగుండలేదు. దానికి తోడు వెళ్ళినరోజు
బాబా దర్శనం దొరకలేదు. వారి పిలుపుకోసం ఎదురు
చూస్తూ ఉండిపోయారు. బాబావారినే తలచుకుంటూ,

నా సాయి నను చేరరాదాయె
నన్నలరించే వేళాయె ||నా సాయి||

అందరిలోన నగుబాటు సేయక
తొందరగా నన్ను చేరదాయె

సుందర రూపాన సుధలు చిందించి
అందముగా విందు సేయదాయె ||నా సాయి||

కన్నులు కాయలు కాచే వేళ
విన్నపమాలించి రాడీ వేళ
పిలచి పిలచి అలసితిన్నోయి
పలుకులాల్పించి రావేల సాయి ||నా సాయి||

సాయిరాం సాయిరాం
సాయిరాం రాం రాం సత్యసాయి రాం

అని రాసుకుని సాయినామ స్మరణ చేసుకుంటూ అలా
మాగన్నుగా నిద్రపోయారట. అప్పుడు అంత రాత్రి వేళ
బాబావారు నాన్నగారి ప్రక్కనే కూర్చుని, “**నువ్వు వచ్చావని
నాకు తెలుసు బంగారూ! అందుకే నీదగ్గరికి నేనే వచ్చాను.
దిగులుపడకు బంగారూ! అన్నిటికీ నేనున్నాను. అంతా
నువ్వు అనుకుంటున్నట్లే జరుగుతుంది**” అంటూ ఒళ్ళంతా
నిమిరినట్లు అనిపించి గబుక్కున లేచి చూడగా అక్కడ
ఎవ్వరూ కనిపించలేదట. ఐతే నాన్నగారికి ఒళ్ళంతా తేలికై
పూర్తి ఆరోగ్యం చేకూరింది. తెల్లవారిన కొద్దిసేపటికే బాబా
పిలుస్తున్నారన్న కబురు అందుకుని వేగంగా వెళ్లి వారికి
సాష్టాంగ నమస్కారం చేశారట. బాబావారు చిరునవ్వు
నవ్వి, నాన్నగారికి ఒక బంగారపు ఉంగరం, అమ్మకి
పట్టుచీర బహుమానం ఇచ్చి ఆశీర్వాదించి పంపారట.

మరోసారి నాన్నగారు అనారోగ్యంగా ఉన్నప్పుడు
మావయ్యని తోడు తీసుకుని పుట్టపర్తి వెళ్ళి దాదాపు ఇరవై
రోజులు ఉండిపోయారు. రోజూ నాన్నగారికి వేళకి
మందులివ్వడం, నిద్రపట్టేంతవరకూ కాళ్ళుపట్టడం
చేసేవారు మావయ్య (శ్రీ కొమరవోలు కృష్ణారావు). ఆ
అలవాటు ప్రకారం మావయ్య పుట్టపర్తిలో నాన్నగారికి
కాళ్ళుపడుతూ ఉండగా ఒకరోజు భగవాన్ బాబావారు
నిశ్శబ్దంగా వచ్చి మావయ్యని పక్కకి తప్పుకొమ్మని చెప్పి
వారే స్వయంగా నాన్నగారి కాళ్ళు ఒత్తుతూ కూర్చున్నారు.
త్యాగరాజస్వామి కీర్తనలద్వారా చేసుకున్న విన్నపాలకి
కరిగి శ్రీరామచంద్రుడు సీతాసమేతుడై వచ్చి ఆపదలో
ఆదుకున్నప్పుడు, రామదాసుని భక్తికి పులకించి
శ్రీరాముడు లక్ష్మణ సమేతుడై వచ్చి కనికరించినప్పుడు,

స్వామి సన్నిధిలో ఘంటసాలగారి సుమధుర గాత్రకచేరీ

అన్నమయ్య సంకీర్తనలకు మైమరచిన ఆ వేంకటేశ్వరుడు స్వయంగా దిగి వచ్చి పల్లకీ మోసినప్పుడు, ఆ మహానుభావులకి కలిగిన దివ్యానుభూతి కలిగి, కళ్ళు తెరిచిన నాన్నగారు బాబావారిని అలా చూసి దిగ్భ్రాంతులై లేచి కూర్చుని చేతులు జోడించి నమస్కరించారు. పక్కనే కూర్చుని బాబావారు, **“నువ్వెవరో నీకు తెలియదు బంగారూ! అది నాకు తెలుసు”** అంటూ చాలాసేపు నాన్నగారితో ముచ్చటించి వెళ్ళారట. ఆ ఆనందంలో...

ఎంత హాయి ఎంత హాయి ఈనాడు
మందహాస వదనముతో పలుకరించినాడు ||ఎంత||

నాకోసము శ్రమలకోర్చి నడచి వచ్చినాడు
నన్ను ఒడిసి చేర్చి చాల లాలించినాడు
మధురమైన భావనలో ముంచి తేల్చినాడు
మైమరచి నిలబడితే మంచిన ఓదార్చాడు

||ఎంత||

మరువలేని అనుభూతిని నాలోన రేపి
విడువలేని తన రూపము నా ఎదలో నిలిపి
వెంట వెంట లీలెన్నో నా కనులకు చూపి
అంతలోనే తరలినాడు నా చింతలు బాపి

సత్యసాయి రాం సత్యసాయి రాం
సత్యసాయి రాం పాహి సత్యసాయి రాం

నమో సత్యసాయిబాబా నమో సత్యసాయి
నమో విశ్వతేజా జ్యోతి స్వరూపా! ||నమో||

అరుణ కాంతులలోన అగుపించె నీ మోము
ఆ మోము గాంచిన అంతరంగము పొంగె
ఈనాటి ఈ సుఖము ఏనాడు పొందము
ఏ నోము నోచామో ఇప్పుడు కనుగొన్నాము

||నమో||

విరులూ తరులూ వికసించినవి
మనసూ తనువూ పులకించినవి
వరుసగ నిలచి ఒడలను మరచి
తరియించగోరేము నీ చెంత నిలచి

||నమో||

అన్న రెండు పాటలని వ్రాశారు. త్రికరణశుద్ధిగా బాబాను భగవంతుడిగా నమ్మారు. బాబావారి అనుమతితో ఈ పాటలని రికార్డు చేసి విడుదల చేశారు. ❖

శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ వార్షికోత్సవం

భగవాన్ ప్రత్యక్ష పర్యవేక్షణలో 1956 అక్టోబరు 4వ తేదీ విజయదశమి పర్వదినాన ప్రశాంతినిలయంలో శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ ప్రారంభమైంది. 62వ వార్షికోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని హాస్పిటల్ లో సేవలను అందిస్తున్న వైద్యులు, నర్సులు, ఇతర ఉద్యోగులు “ధన్యోస్మి కృతకృత్యోస్మి” సంగీత కార్యక్రమాన్ని సాయి కుల్వంత్ హాలులో 2017 అక్టోబరు 1వ తేదీన సాయం వేళలో సమర్పించారు. ఆసుపత్రి సూపరింటెండెంట్ ఏర్ మార్షల్ (ఓ) డా॥ వినోద్ కుమార్ వర్మ ప్రారంభోపన్యాసం గావిస్తూ హాస్పిటల్ సాధించిన పురోగతిని వివరించారు. వ్యాధినివారణలో భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహముయొక్క పాత్ర అద్వితీయము, అనిర్వచనీయము అన్నారు. డా॥ రవి దబీర్ దంతవైద్యసేవలను గత రెండు సంవత్సరాలలో విస్తృతపరచామన్నారు. డా॥ ఛాయాహేమాద్రి చికిత్సకు లొంగని వ్యాధులతో బాధపడేవారిని ఏమాత్రము నిరుత్సాహపరచకుండా వైద్యులు ఏవిధంగా మెలగాలో భగవాన్ బోధపరచారన్నారు. ప్రేమాస్పదమైన సంరక్షణ మందులకంటే, శస్త్రచికిత్సకంటే ముఖ్యమని స్వామి సన్నిధిలో గ్రహించామన్నారు. ఫిజియోథెరపీ విభాగాధిపతి శ్రీమతి విజయబోస్ ప్రతి కార్యాన్నీ ఒక ఆధ్యాత్మిక సాధనగా భావించి నిర్వర్తించాలని భగవాన్ బాబావారు తనకు సూచించారన్నారు. హృద్రోగ వైద్యనిపుణులు డా॥ హేమ గోపీనాథన్ తనూ, తన భర్త స్వర్గీయ డా॥ గోపీనాథన్ స్వామి సన్నిధిలో నేర్చిన ఆధ్యాత్మిక పాఠాలను

వివరిస్తూ, స్వామి సన్నిధిలో రోగులకు సేవచేస్తూ జీవయాత్ర సాగించడం ఎంతో సంతృప్తికరంగా ఉందన్నారు. శ్రీమతి ఈశ్వరి ప్రసంగిస్తూ, స్వామివారి అండలో, భక్తిప్రేమలతో నిండినవారి నడుమ సేవ చేసే అవకాశం లభించడం తన భాగ్యం అన్నారు.

తదుపరి ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ హృదయము, మనసు, చేతలు - ఈ మూడింటికీ మధ్య సమన్వయం సాధించడంద్వారా రోగాలను అరికట్టవచ్చు నన్నారు. కర్తవ్య నిర్వహణే దైవారాధనగా భావించి వైద్యులు త్యాగభావంతో సేవలందించాలన్నారు.

‘సాయి సన్నిధి’ దినోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుకు సంబంధించిన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్య, వైద్యసంస్థలలోనూ, ఇతర విభాగాలలోనూ ఉద్యోగ బాధ్యతలను నిర్వహిస్తున్న సాయి పూర్వవిద్యార్థులు 2017 అక్టోబరు 2వ తేదీన ‘సాయి సన్నిధి’ దినోత్సవాన్ని ఘనంగా నిర్వహించారు. ప్రశాంతినిలయంలో కె.జి. నుండి పి.జి. వరకు విద్య నభ్యసించిన శ్రీ శ్యామ్ శర్మ తన ఆకాంక్షకు భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహం తోడవడంతో విద్యాభ్యాసానంతరం శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యసంస్థ, ప్రశాంతినిలయంలో అధ్యాపకునిగా కొనసాగలుగుతున్నారన్నారు. మరొక పూర్వవిద్యార్థి శ్రీ అరవింద్ సాయి సంగీతంలో ఓనమాలు కూడా నేర్చుకోని తాను కేవలం భగవాన్ దివ్యానుగ్రహం చేతనే నిత్యం స్వామి సన్నిధిలో భజన పాటలను పాడగలుగుతున్నారన్నారు. విద్య, వృత్తి, ఇంకా ఆరోగ్యపరమైన విషయాలలో భగవాన్ తమ ప్రార్థనలకు స్పందించి తమను ఆదుకుంటున్నారని చెప్పతూ మరికొందరు పూర్వవిద్యార్థులు తమ దివ్యానుభవాలను వివరించారు. అనంతరం భక్తిగీతాలను పాడారు.

మెదక్, సంగారెడ్డి, సిద్దిపేట భక్తుల పర్తియాత్ర

అక్టోబరు మాసంలో మెదక్, సంగారెడ్డి మరియు సిద్దిపేట జిల్లాలలోని వలైపల్లెనుండి సాయి భక్తులు 1200 మంది ప్రశాంతినిలయం వచ్చి ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాల్లో

పాల్గొన్నారు. 2017 అక్టోబరు 8వ తేదీన వారు స్వామి సన్నిధిలో ‘దివ్యలీలావినోదము’ నాటికను సమర్పించారు. దివ్యలీలలకు భక్తులు పరవశిస్తే, నాస్తికులు విమర్శలకు పూనుకోవడం పరిపాటి. అయితే, భగవాన్ బాబావారి సంకల్పంతో సంభవించిన అద్భుతాలు నాస్తికులలో కూడా ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని ప్రేరేపించి, క్రమక్రమేణ వారిలో హృదయ పరివర్తన కలగడానికి దోహదపడుతున్నాయి.

అక్టోబరు 9వ తేదీ సాయంత్రం ఈ మూడు జిల్లాల భక్తులు స్వామి సన్నిధిలో సంకీర్తన చేశారు.

‘సా విద్యా యా విముక్తయే’ - నృత్య నాటిక

శ్రీ సత్యసాయి హైస్కూల్, వటదహోసహళ్ళి, చిక్బళ్ళాపూర్ (విద్యావాహిని పాఠశాల) విద్యార్థులు ‘సా విద్యా యా విముక్తయే’ నృత్య నాటికను 2017 అక్టోబరు 14వ తేదీన సాయికులవ్వుంట్ హోలులో ప్రదర్శించారు. ఈ పాఠశాలను 1993లో ప్రారంభించారు. ఆదిశంకరులు ప్రబోధించిన వివేక వైరాగ్యముల విశిష్టతను ఈ నాటిక తెలియజేసింది. రత్నాకరుడు వాల్మీకిగా మారిన ఉదంతం, జ్ఞానదేవుని ఉదంతం, నామదేవుని ఉదంతం ప్రధానాంశాలుగా నాటిక కొనసాగింది.

విష్య దీపావళి

స్వామి సన్నిధిలో గుజరాత్ నూతన సంవత్సర దినోత్సవాన్ని జరుపుకోవడానికి విచ్చేసిన భక్తులు అక్టోబరు 19వ తేదీన ఉదయం దీపావళి పండుగకు ఆహ్వానం పలికారు. గుజరాత్ సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ మనోహర్ త్రికర్నాడ్ ఆ రాష్ట్రంలో సాయిసంస్థలు నిర్వహిస్తున్న సేవాకార్యక్రమాలను వివరించారు.

అనంతరం వల్సాద్ జిల్లా బాలికలు దివ్యమాతను కీర్తిస్తూ గీతాలను ఆలపించారు. నవసారి జిల్లా సాయి యువత సభ్యులు సంకీర్తన చేశారు.

ఆ రోజున సాయంసమయంలో శ్రీ సత్యసాయి స్కూల్ (సూరత్) విద్యార్థులు భక్త సూరదాసు జీవితగాథను నృత్య నాటికగా ఆవిష్కరించారు. సూరదాసు శ్రీకృష్ణ గానామృతాన్ని ఆస్వాదిస్తూ జీవితాన్ని గడపడం, శ్రీకృష్ణ

పరమాత్మ సూరదాసుకు దృష్టిని ప్రసాదించడం, శ్రీకృష్ణుని దర్శించిన నేత్రములతో తానింక ప్రాపంచిక దృశ్యాలను చూడదలచుకోలేదని, కాబట్టి దృష్టిని తిరిగి తీసుకొమ్మని సూరదాసు ప్రార్థించడం ఇందులో ముఖ్య సన్నివేశాలు.

ఆరోజు సాయంత్రం సంప్రదాయానుసారము యజుర్మందిరం దీపావళి దివ్యకాంతులతో విరాజిల్లింది.

అవతార ప్రకటన దినోత్సవం

అక్టోబరు 20వ తేదీన అవతార ప్రకటన దినోత్సవం మరియు గుజరాతీ సంవత్సరాదిని పురస్కరించుకొని గుజరాత్ సాయిసంస్థ అధ్యక్షులు భక్తులకు శుభాకాంక్షలు తెలియజేశారు.

అనంతరం వల్సాద్ జిల్లా సాయియువత సభ్యులు ‘అంతర్యామి సాయి’ నాటికను సమర్పించారు. భగవాన్ తమను ఆశ్రయించినవారికి నిరంతరం తోడునీడగా ఉంటారని; నిస్వార్థమైన ప్రేమ మానవ జీవితానికి విశిష్టతను చేకూరుస్తుందని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

ఆరోజు సాయంత్రం శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం, అనంతపురం క్యాంపస్ పూర్వ విద్యార్థినులు, ‘డాటర్స్ ఆఫ్ మదర్ సాయి’ బ్యానర్ పై, స్వామి సన్నిధిలో వేదపఠనం చేశారు.

తదుపరి శ్రీమతి పద్మశ్రీ గూడూరు (సింగపూర్) అవతార ప్రకటనానంతరం భగవాన్ మానవాళికి అందించిన తొలిసందేశం ‘మానస భజరే గురుచరణం’ పై ప్రసంగించారు. శ్రీమతి సాయిసుధానారాయణన్(ముంబై) ప్రసంగిస్తూ, మన ప్రార్థనలకు భగవాన్ బాబా ఎల్లవేళలా సమాధానంతో సంసిద్ధంగా ఉంటారన్నారు. ఈనాటి మానవుడు భగవంతునితో అనుసంధానం ఏర్పర్చుకోలేక కాలాన్ని వ్యర్థం చేసుకుంటున్నాడన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం పూర్వవిద్యార్థినులు భక్తిగీతాలు ఆలపించారు.

అక్టోబరు 21న శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం, అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు ‘సాయి మెలోడీస్’ బ్యానర్ పై బ్యాండు వాదనను వినిపించారు.

ఆదిలాబాద్‌లో నూతనంగా నిర్మింపబడిన శ్రీ సత్యసాయి మందిరానికి ప్రారంభోత్సవం జరుపుతున్న శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్

ఆదిలాబాద్‌లో శ్రీ సత్యసాయి మందిరం

తెలంగాణ రాష్ట్రంలోని ఆదిలాబాద్ జిల్లా భక్తుల చిరకాల స్వప్నం సాకారమైంది. 2017 అక్టోబరు 11వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి మందిరానికి ప్రారంభోత్సవం ఘనంగా జరిగింది. దాదాపు 3000 మంది భక్తులు పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమానికి శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసి ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాల శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ కన్వీనరు శ్రీ హెచ్.జె. దొర, ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాల సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ ఎస్.జి. చలం, తెలంగాణ రాష్ట్ర మంత్రి శ్రీ జోగు రామన్న, ఆదిలాబాద్ పార్లమెంటు సభ్యులు శ్రీ నాగేశ్, శాసనసభ సభ్యులు శ్రీ రాథోడ్ బాపురావు, మాజీ పార్లమెంటు సభ్యులు శ్రీ రాథోడ్ రమేష్, ఇంకా మాజీ జిల్లా పరిషత్ చైర్మన్ శ్రీమతి సుహాసినీ రెడ్డి తదితరులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

ముఖ్య అతిథి శ్రీ రత్నాకర్ ప్రసంగిస్తూ, గతంలో పర్తియాత్రల సందర్భంగా ఆదిలాబాద్ జిల్లా భక్తులపై భగవాన్ కురిపించిన అపారమైన ప్రేమానుగ్రహాలను గురించి ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించారు. గత ఐదేళ్ళుగా జిల్లా ప్రభుత్వ ఆసుపత్రి 'రాజీవ్ గాంధీ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్' (రిమ్స్)లో ప్రతి రోజూ రోగుల వెంట సహాయకులుగా వచ్చే దాదాపు 500మందికి

అన్నప్రసాదం అందజేస్తూ ఆదిలాబాద్ భక్తులు చేస్తున్న అవిరళ సేవలను ఆయన కొనియాడారు.

శ్రీ హెచ్.జె. దొర భగవాన్ బాబావారు తనకు ప్రసాదించిన దివ్యానుభవాలను భక్తులతో పంచుకుంటూ, మనల్ని సంరక్షిస్తూ సన్మార్గంలో నడిపించడానికి భగవాన్ సదా మన వెంటనే ఉన్నారని అన్నారు. ఈ మందిర ప్రారంభోత్సవంతో ఆదిలాబాద్ జిల్లాలో శ్రీ సత్యసాయి అవతార దివ్యోద్యమం ద్విగుణీకృత వైభవంతో మరింతగా విస్తరిస్తుందన్నారు.

తెలంగాణ రాష్ట్ర అటవీ, పర్యావరణ, బీసీ సంక్షేమ శాఖ మంత్రి శ్రీ జోగు రామన్న శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ నిస్వార్థ సేవానిరతితో స్వచ్ఛంద సంస్థలన్నింటిలో తన ప్రత్యేకతను చాటుకుంటున్నదని ప్రశంసించారు.

అనంతరం, మందిర నిర్మాణానికి కావలసిన భూమిని విరాళంగా సమకూర్చిన శ్రీమతి కౌసల్య, శ్రీ లింగారెడ్డి దంపతులను ఘనంగా సత్కరించారు. కార్యక్రమంలో చివరిగా లబ్ధిదారులకు కుట్టుమిషన్లు, చీరలు పంపిణీ చేశారు.

కార్యక్రమానంతరం శ్రీ రత్నాకర్, శ్రీ దొర మరియు శ్రీ చలం 'రిమ్స్' ఆసుపత్రికి వెళ్లి, అక్కడ సాయిసంస్థ ఆధ్వర్యంలో జరుగుతున్న సేవలను పర్యవేక్షించి, రోగుల వెంట వచ్చిన సహాయకులకు స్వయంగా అన్నప్రసాదం వడ్డించారు.

- బివి చతుర్వేది

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER LEARNING
(Deemed to be University)

ADMISSIONS NOTICE

Est.
1981

Admissions for the academic year 2018/19 will open on 1 Dec 2017

- > **Values-based free education** with equal emphasis on academics and devotional, cultural, sports & service activities
- > **A modern gurukula: residential system** with a spiritual ambience
- > **Community living** resulting in the spirit of self-reliance and an attitude to serve society
- > **Excellent facilities:** cutting-edge research & computer laboratories, multimedia classrooms, high speed broadband connectivity, well-equipped libraries and world-class sports facilities
- > **Student-teacher ratio of 8:1** enables teachers to give more personalized attention to students
- > **Merit-based open admissions policy** for all

HOW TO APPLY

ONLINE

This is the easiest and most secure way to apply. Visit sssihl.edu.in

WALK-IN

Visit the Office of the Registrar, SSSIHL Administrative Building, Prasanthi Nilayam

POST

Apply via post. See sssihl.edu.in for further details.

admissions@sssihl.edu.in

+91 9441 911 391

+91 8555 287239

Women's Campus at: Anantapur

Men's Campuses at: Puttaparthi | Bengaluru | Muddenahalli

**application
deadline**
28 FEB 2018

**admissions tests
& interviews**
17-30 APR 2018

**academic year
begins**
1 JUN 2018

ADMISSIONS ELIGIBILITY

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- Candidates should have completed 10 + 2 years of schooling and scored a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

POSTGRADUATE & PROFESSIONAL PROGRAMMES

- At the Bachelor's degree, candidates should have scored a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

NOTE

All programmes have additional requirements apart from the ones listed above. For complete details of Eligibility Criteria for each programme, kindly visit the Admissions section of sssihl.edu.in

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE Programmes

B.A.
B.Com. (Hons.)
B.Sc. (Hons.) in Mathematics / Physics / Chemistry
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry
B.Sc. in Food & Nutritional Sciences*

POSTGRADUATE Programmes

M.A. in English Language & Literature
M.Sc. in Biosciences
M.Sc. in Food & Nutritional Sciences

PROFESSIONAL Programmes

M.B.A.
B.Ed.

* leading to postgraduate programmes in respective subjects

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE Programmes

B.A.
B.Com. (Hons.)
B.B.A.
B.C.A. | Integrated M.C.A.
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Physics* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Economics* / Statistics
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Computer Science / Statistics
Diploma in Music
Bachelor of Performing Arts (Music)

POSTGRADUATE Programmes

M.A. in Economics
M.Sc. in Mathematics
M.Sc. in Chemistry
M.Sc. in Physics
M.Sc. in Biosciences

PROFESSIONAL Programmes

M.B.A.
M.Tech. in Computer Science
M.Tech. in Optoelectronics & Communications

* leading to postgraduate programmes in respective subjects

apply now

sssihl.edu.in

[bit.ly/SSSIHL-Facebook](https://www.facebook.com/sssihl)

Applying online is the easiest and most secure way to apply for Admissions to SSSIHL

DIARY 2018

Divine Grace, the eagerly awaited New Year diary is available. 'How to become a recipient of Divine Grace' is the theme of the year's diary. Glimpses of how the Divine Mission moves on is also given. **Specifications:** size 14.7 x 20.6 cms, with attractive design and grand finish. Total pages 422; 24 pages are in imported art paper with beautiful multicolour photos of Bhagavan. There are over 300 divine messages in the 2 colour diary pages. **Price ₹120/-** (Packing material + postage extra). **Minimum order (single address) is 5 diaries.**

Payment* - Destinations WITHIN INDIA (includes packing material cost + registered postage). *Send cheque / bank draft in favour of **Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division.**

14327 Diary Units	5	6	7	8	9	10
Amount Rupees	₹705	₹840	₹955	₹1080	₹1260	₹1410
No of packets	1	1	1	1	2	2
Additional single diary (including registered postage) within India ₹145/-						

CALENDAR 2018

Code	Calendar details (for addresses WITHIN INDIA)	Qty	Total ₹	Qty.	Total ₹
14330	Wall Cal. 2018 11" x17" 4 Sheets 8 pages ₹15/-	5	₹135	10	₹210
14331	Book Type Wall Cal. 2018 11x22-7 Sheets ₹35/-	5	₹265	10	₹445
14332	Table Cal. 2018 8.25"x8.50" 13 sheets ₹60/	5	₹370	10	₹680

Overseas orders and bulk orders of Diaries and Calendars: Kindly write to The Convener, Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam 515134 Andhra Pradesh, India or **email** to orders@sssbt.org **Visit** www.srisathyasaipublications.com
www.srisathyasaipublications.org

Date of Publication 23rd Nov 2017

శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ వార్షికోత్సవం

'దివ్యలీలా వినోదం' నాటికలోని ఒక దృశ్యం

సాయి పూర్వవిద్యార్థినుల బ్యాండు వాదన

ఆత్మానందమే లక్ష్యంగా జీవించాలి

ఆత్మానందములో మునిగినవానికి దుఃఖమే లేదు. నొప్పి ఉండదు. చెడు లేదు. జీసస్ తలపై ముళ్ళ కిరీటం పెట్టినారు. అయితే, ఆయన ఆత్మానందములో నిమగ్నుడు కావటమువలన ఆయనకది విజయస్థానమైనది. చంపిననూ ఆయన మృత్యుంజయుడైనాడు. ప్రహ్లాదునికి అతని తండ్రి పెట్టిన బాధలేవీ తగులలేదు. ఎందుకంటే అతడు నారాయణ భావములోనే తన్మయుడై జగత్తును, తన దేహమును సంపూర్ణంగా మరచిపోయినాడు. కాసిన చెట్టుకు రాళ్ళ దెబ్బలు తప్పునవి కావు. కాబట్టి, అట్టిదానిని లక్ష్యము చేయక, సంసారమనే పునాదిపై స్వర్గమనే భవనమును నిర్మించే ప్రయత్నమునకు పూనుకోవాలి. మానవులు కేవలం ఆహార నిద్రా భయ మైథునములచే జీవితమును అంత్యం గావించుకొనే పశువులు కారు. ధర్మము, కర్మము అనే రెండు కాళ్ళపై నడచు జీవులు మానవులు. కాబట్టి, కాయమును అపవిత్రము చేయక, కాలమును వ్యర్థపరచక సార్థక జీవితం గడపాలి.

- యాదా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా యనుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా శ్రామస్థు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.